

● سال پانزدهم
● شماره ۳۶۴۶
● یکشنبه
● ۲۷ سرطان ۱۴۰۰
● ۱۸ جولای ۲۰۲۱
● قیمت: ۲۰ افغانی

صبح ۸

روایت دیروز آئینه امروز نوید فردا

پشتونستان خواهی؛
عشق یکطرفه
محمد داوود خان

۵

در آستانه عید قربان؛

فقرو نامنی خوشی‌ها را از مردم گرفته است

تجلیل از عید، از گذشته‌ها در بین مردم جایگاه ویژه داشت و مردم با شور و شوق خاصی این روزها را تجلیل می‌کردند. با آن که ما فعلاً در آستانه فرارسیدن عید قربان قرار داریم، اما بازارهای کابل به خاطر وضعیت بد امنیتی، بلند رفتن قیمت‌ها و ضعف اقتصادی شهروندان، جنب‌وجوش سال‌های پیش را ندارد. حسین‌بخش مومن‌زاده، یکی از فروشندگان میوه خشک در شهر کابل که از ده سال به این سو کار خرید و فروش میوه‌های خشک را انجام می‌دهد، درباره فروشات امسال می‌گوید: «سال‌های گذشته که روزهای عید نزدیک و نزدیک‌تر می‌شد، مردم با شور و شوق خاصی برای خریدن میوه خشک در بازارها تجمع می‌کردند؛ اما امسال به دلیل ناامنی‌های اخیر، بلند رفتن نرخ‌ها و میزان بلند بیکاری مردم، فروشات به تناسب سال‌های پیش تقریباً ۵۰ درصد کاهش یافته است.»

۳

موضوعات نشست صلح قطر؛

دولت موقت، آتش‌بسی و تعیین میانجی

۳

جنگ روانی؛

کدام طرف موفق است؟

۴

ملا برادر در مسیر عبدالرحمان خان

تمرکزگرایی و تمرکززدایی برای طرف‌های دخیل در سیاست افغانستان به امر حیثیتی و قومی بدل شده است. به اندازه‌ای که حتی ملا برادر و دیگر رهبران گروه طالبان نیز آن را خط سرخ خویش می‌دانند و در اغلب مصاحبه‌ها و نشست‌های مشترک با هیأت گفت‌وگوکننده حکومت، ضرورت برقراری یک نظام متمرکز را برجسته می‌کنند.

۴

دیوارها صلح می‌خواهند، طالب‌ها جنگ می‌کنند

جنگ طولانی و شهری که پر است از زنده‌گی‌های ناتمام، ظاهراً جنگ‌کننده دیگر ارزش خبری چندانی ندارد، زیرا جزو روال عادی وضعیت این ولایت در جریان حداقل هفت سال اخیر شده است. اما چیزی که این روزها در دایره کوچک تحت تسلط آزادی مدنی (حاکمیت دولت) در شهر کندز متناقض با روایت جنگی دیده می‌شود، دیوارنگاری برای صلح است. دیوارها صلح می‌خواهند، اما طالبان جنگ می‌کنند. مردم در مرکز شهر کندز در دیوارها صلح را می‌خوانند و از فضا، آواز جنگ می‌شنوند.

۶

امریکا روند انتقال کارمندان محلی خود را از افغانستان آغاز می‌کند

را که ممکن است، در آن شرکت کنند، به اشتراک بگذارد. راس ویلسون، سرپرست سفارت آمریکا گفته است: «واشنگتن برای حمایت از روند انتقال کارمندان محلی نیروهای امریکایی با وزارت امور خارجه هم‌آهنگی خواهد کرد. این امر به امریکا این امکان را می‌دهد تا تعهد خود را نسبت به کسانی که در شرایط دشوار و خطرناک، به کشور ما خدمت کرده‌اند، انجام دهد.»

ویلسون گفته است که امریکا با ارایه کمک‌های امنیتی به نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان، کمک‌های توسعه‌ای و بشری و کمک به روند صلح افغانستان، به حمایت خود از این کشور ادامه می‌دهد.

سرپرست سفارت امریکا در کابل تصریح کرده است که امریکا اطمینان دارد، نیروهای نیروهای افغانستان توانایی دفاع از کشور را دارند و آینده این کشور در نهایت باید از طریق میز مذاکره حل شود.

سفارت امریکا افزوده است که هدف واشنگتن جلوگیری از استفاده خاک افغانستان به عنوان پناهگاهی امن برای حملات تروریستی به ایالات متحده و متحدان آن، رشد اقتصادی و خودکفایی این کشور است.

پیش از این کاخ سفید اعلام کرده بود که بیش از ۲۰ هزار نفر از افغانستان برای دریافت ویزای خاص امریکا درخواست داده‌اند.

۸صبح، کابل: سفارت امریکا در کابل اعلام کرد که طبق دستور جو بایدن، رئیس جمهور این کشور، روند انتقال کارمندان محلی و همکاران نیروهای امریکایی از افغانستان را آغاز می‌کند.

در اعلامیه سفارت امریکا که روز شنبه، بیست‌وششم سرطان، نشر شد، گفته شده است که آن شمار از همکاران محلی نیروهای امریکایی و خانواده‌هایشان که واجد شرایط ویزای خاص مهاجرت امریکا اند، از افغانستان منتقل می‌شوند.

طبق اعلام این سفارت، پروازهای افرادی که درخواست‌های ویژه خاص مهاجرت (SIV) شان از قبل طی مراحل شده است، در هفته آخر ماه جولای آغاز می‌شود.

با این حال، سفارت امریکا گفته است که برای حفظ امنیت این روند، نمی‌تواند جزئیات بیشتر این سفر یا تعداد افرادی

افغانستان در ۱۲ نقطه رادارهای مستقل برای کنترل حریم هوایی خود نصب می‌کند

۸صبح، کابل: اداره هوانوردی ملکی می‌گوید که اعلام کرد که اولین محموله رادارهای سراسری روز شنبه، بیست‌وششم سرطان، از فرانسه به کابل وارد شده است.

طبق اعلام این اداره، قرارداد نصب رادارهای مستقل افغانستان از طرف اداره هوانوردی ملکی با شرکت تالس فرانسوی به ارزش ۱۱۲ میلیون یورو امضا شده است. رادارهای مستقل افغانستان قرار است در ۱۲ نقطه در کشور نصب شود.

اداره هوانوردی ملکی می‌گوید که نصب این رادارها امکان کنترل فضایی افغانستان از نقطه صفری تا ۴۵ هزار فوت را فراهم می‌کند تا کنترل و نظارت موثر از افغانستان داشته باشد. پیش از این حریم هوایی کشور از سوی مأموریت حمایت قاطع کنترل می‌شد و اما روند انتقال آن به اداره هوانوردی ملکی چند سال پیش آغاز شده بود. نهادهای امنیتی چند روز پیش اعلام کرده بودند که سیستم دافع هوا در کابل فعال شده است.

پرواز های کابل استانبول و برعکس آن هر هفته به روز های جمعه

قیمت تکت رفت

190 USD

flyariana.com | Ariana Afghan Airlines | flyariana.official | +93 (0) 790 07 1333 | 1333

داریانا افغان هوایی شرکت
ARIANA AFGHAN AIRLINES

زنان نگران آینده؛ طالبان هنوز آزادی‌ها را بر نمی‌تابند

گسترش دامنه خشونت

و برخی از اقدامات جنگ‌جویان طالبان، از جمله تلاش برای درآوردن دختران به نکاح جنگ‌جویان، نگرانی‌ها از بابت آینده حقوق و دستاوردهای زنان را بیش‌تر ساخته است. شماری از فعالان حقوق زن می‌گویند که پس از حضور برخی از اعضای گروه طالبان در برنامه کلاب‌هاوس، به این باور رسیده‌اند که این گروه در صورت سهم‌گیری در حکومت، تلاش می‌کند تا حقوق زنان را تنها به ادامه درس‌ها و پیش‌برد کارهایی از جمله مداوای بیماران محدود کند. کمیسیون مستقل حقوق بشر نیز تصریح می‌کند که طالبان در شماری از مناطق زیر تصرف‌شان تلویزیون را منع کرده‌اند و به راننده‌گان و داکتران هشدار داده‌اند که در صورت کمک با زنانی که «حجاب و محرم شرعی» ندارند، مجازات خواهند شد. به باور وزارت امور زنان، در دیدگاه گروه طالبان تغییری نیامده و رویه‌شان در مقایسه با ۲۰ سال گذشته بدتر شده است. با این حال، این وزارت هم‌چنان به تلاش‌هایش برای کمک به زنان ادامه داده و خط تلفن «۶۷۶۷» را برای مشاوره و رهنمایی مسلکی - حقوقی زنان ایجاد کرده است. گفتنی است که طالبان ادعاهای محدود کردن حقوق زنان در مناطق زیر کنترل‌شان را رد می‌کنند و نقش ماحول را بر حقوق و آزادی‌های زنان اساسی می‌خوانند.

سهر سباز

افزایش خشونت در کشور و گسترش جغرافیای زیر کنترل طالبان، بیش‌تر نگرانی زنان را در پی داشته است. پیش از این خبرهایی نشر شد که گویا جنگ‌جویان طالبان در مواردی خواستار به نکاح درآوردن دختران جوان شده‌اند. هم‌چنان اعلامیه‌هایی نشر شد که این گروه بر تصاویر چادری مهر تأیید گذاشته و با پوشیدن حجاب امروزی مخالفت کرده بودند. هرچند گروه طالبان در ادامه این اعلامیه‌ها را تکذیب کردند، اما برخی از اعضای مجلس تصریح کردند که طالبان در مواردی چنین اقداماتی انجام داده‌اند. حلیمه صدق کریمی، نماینده مردم جوزجان در مجلس نماینده‌گان، گفت که طالبان با حضورشان در حوزه شمال، بر زنان محدودیت وضع کرده‌اند. او از مواردی یاد کرد که طالبان زنان را حین رفتن به بیرون خانه، شلاق زده‌اند. اکنون فعالان حقوق زن از وضعیت موجود در کشور ابراز نگرانی می‌کنند. عطیه مهربان، فعال

فرصت‌سازی به جای فرصت‌سوزی

نشست مقدماتی هیأت‌های بلندپایه دولت و طالبان روز شنبه، ۲۶ سرطان، در دوحه برگزار شد. دو طرف نشست‌های اصلی‌شان را پشت درهای بسته برگزار کردند. تا ناوقت دیروز دو نشست اصلی بین هیأت‌های دولت و طالبان برگزار شده بود. قرار بود یک نشست سری دیگر در جریان شب بین دو طرف برگزار شود. نشست هیأت‌های بلندپایه دولت و طالبان برای امروز نیز پی‌گیری می‌شود. در پایان احتمالاً یک اعلامیه مشترک از این نشست صادر خواهد شد.

موضوعات اصلی مورد بحث بین هیأت‌های دولت و طالبان شامل چگونگی و شرایط تشکیل دولت موقت، آتش‌بس و میانجی‌گری قطر و سازمان ملل متحد بوده است. قطعاً گروه طالبان برای توافق روی این موارد، روی رهایی هفت‌هزار جنگ‌جوی در بند خود و همین‌طور لغو فهرست سیاه ۱۹۸۸ شورای امنیت سازمان ملل متحد تأکید کرده است. با این وصف، تا پایان روز گذشته روشن نشده بود که چه پیش‌رفتی در این نشست اتفاق افتاده و فضای نشست‌های دو طرف در پشت درهای بسته چگونه بوده است.

رییس هیأت‌های دولت و طالبان در نشست مقدماتی تأکید کردند که دارای صلاحیت کامل تصمیم‌گیری به نمایندگی از دو طرف جنگ هستند. انتظار می‌رود که دو طرف بتوانند در نشست امروز خود به توافقات هرچند کوچک دست یابند.

مذاکرات رسمی صلح بین دولت و طالبان در ۲۲ سنبله پارسال در قطر برگزار شد. از آن زمان تاکنون حدود ده ماه سپری شده؛ اما نتایج ملموسی از این مذاکرات به دست نیامده است. در این مدت، هم دولت و هم گروه طالبان یک‌سره فرصت‌سوزی کرده‌اند. مواضع متصلب دو طرف عامل اصلی این فرصت‌سوزی بوده است. البته نقش طالبان در این فرصت‌سوزی پررنگ بوده است.

نشست جاری قطر بین هیأت‌های بلندپایه دولت و طالبان برگزار شده است. هیأت‌هایی که مدعی شده‌اند دارای صلاحیت کامل تصمیم‌گیری و نماینده واقعی طرف‌های جنگ هستند. با توجه به این ادعا، کم‌ترین توقع مردم آن است که هیأت‌های بلندپایه دولت و طالبان روی شرایط اساسی برای ادامه مذاکرات صلح به توافق برسند. این نشست باید یک نشست فرصت‌ساز برای صلح و ثبات در کشور باشد و مسیر آینده مذاکرات صلح بین دو طرف را روشن کند. در غیر این صورت، به اراده و نیت دو طرف برای صلح باید شک کرد و برای شرایط خونین‌تر از امروز آماده شد.

انعطاف‌پذیری شرط پیش‌رفت مذاکرات است. اتخاذ مواضع متصلبانه و غیرمنعطف ممکن است بار دیگر باعث فرصت‌سوزی شود. کم‌ترین که حاصل این نوع مواضع در گذشته چیزی جز آتش‌افروزی، وقت‌کشی و کشتن امید مردم به صلح نبوده است. دولت و طالبان همان‌گونه که خود معترف هستند، از راه جنگ قادر به حذف یک‌دیگر نیستند. ادامه جنگ در سطح جهانی نیز مورد حمایت نیست. به دلیل آن که جنگ افغانستان به بن‌بست رسیده، ادامه آن یک کار بیهوده است و تغییر مثبتی نیز در وضعیت ایجاد نخواهد کرد.

گروه طالبان با ادامه پیش‌روی نباید غره شود و تصور کند که می‌تواند به آرمان باطل فتح دست یابد. این گروه حتا اگر بتواند بساط دولت را از راه جنگ برچیند، نمی‌تواند بر مردم حکومت کند. همین حالا در نقاط مختلف کشور، مردم برای دفاع خودی آماده و علیه تلاش طالبان برای سلطه نظامی ایستاد شده‌اند. این ایستاده‌گی می‌رساند که مردم در بیش‌تر نقاط کشور طرف‌دار حل عادلانه قضیه افغانستان از راه گفت‌وگو هستند و تسلیم زور هم نخواهند شد.

پیام واضح مقاومت‌های مردمی به گروه طالبان آن است که این گروه باید خیال استقرار «مارت» را از سر بیرون کند. این خیال به جز کشاله‌دار کردن جنگ، نفعی به این گروه نخواهد رساند. در صورت اصرار طالبان بر همان موضع قبلی این گروه، ممکن است فصل تازه جنگ در کشور کلید بخورد. این یک هشدار جدی است که باید مورد توجه قرار گیرد.

دولت نیز باید با قضیه جنگ و صلح مسوولانه برخورد کند. در جاهایی که امکان انعطاف‌پذیری است باید از موضع خود عقب‌نشینی کند. توقع این که گروه طالبان به صورت یک‌جانبه انعطاف نشان دهد، یک توقع بی‌جا و غیرمنصفانه است.

مردم افغانستان از جنگ خسته شده‌اند. این جنگ باعث آوارگی میلیون‌ها نفر در گذشته و صدها هزار نفر در جریان دو و نیم ماه اخیر شده است. سطح امید به زنده‌گی در افغانستان پایین آمده است و بیش‌تر شهروندان به فکر فرار از این کشور هستند. فرصت‌های سرمایه‌گذاری از دست رفته و اندک فرصتی که برای سرمایه‌گذاری موجود است، نیز از دست خواهد رفت. خیر عمومی و مصالح‌علیای کشور ایجاب می‌کند که فرصت‌های موجود برای صلح نباید از دست برود و دو طرف به صورت فوری به توافق مطلوب صلح نایل شوند. بنابراین، نشست جاری قطر یک فرصت خوب برای ایجاد تحرک در مذاکرات صلح است، این فرصت نباید در آتش کینه و خشم و انتقام‌جویی بسوزد و دود شود.

حقوق زن، به روزنامه ۸صبح گفت که صحبت‌های طالبان تاکنون نگران‌کننده بوده و کنترل شدن قدرت از سوی این گروه نیز جای نگرانی دارد. او افزود که طالبان زنان را به عنوان افراد مستقل نمی‌شناسند و از آن به عنوان «تجربه تلخ» گذشته نام برد. به باور وی، هم اکنون برخی از افراد زیر شعار جمهوریت در تلاش‌اند تا حق زنان به آنان داده نشود و این نگرانی‌ها با احتمال حضور طالبان افزایش یافته است. به گفته عطیه مهربان، جمعی از افراد فعال طالبان در برنامه کلاب‌هاوس گفته‌اند که این گروه با کار کردن و درس خواندن زنان مشکلی ندارد، اما در ادامه آن را تنها به مداوا کردن و پوشیدن چادری محدود کرده‌اند. به گفته این فعال حقوق زن، زنان افغان برای به دست آوردن حقوق‌شان تلاش کرده‌اند و هیچ‌گامی به گذشته بر نمی‌گردند.

کمیسیون مستقل حقوق بشر نیز از کنترل طالبان بر برخی از نقاط ابراز نگرانی می‌کند. ذبیح‌الله فرهنگ، رییس نشرات و رسانه‌های این کمیسیون، به روزنامه ۸صبح گفت که گروه طالبان با تصرف شماری از ولسوالی‌ها، آزادی‌های زنان را از آنان گرفته است. او افزود که طالبان در شماری از مناطق به راننده‌گان موتورها و داکتران هدایت داده‌اند که نباید به زنان بدون محرم و حجاب، کمک کنند. به گفته فرهنگ، طالبان هم‌چنان در شماری از مناطق زیر کنترل‌شان دیدن تلویزیون را نیز ممنوع اعلام کرده‌اند. او با توجه به این موارد، بر خوردهای اخیر طالبان را نگران‌کننده خواند. وزارت امور زنان نیز می‌گوید که دیدگاه گروه طالبان هیچ‌گونه تغییری نکرده است. رویا دادرس، سخنگوی این وزارت، گفت که زنان در مناطق زیر کنترل طالبان به حقوق‌شان دسترسی ندارند و طالبان نمی‌خواهند زنان راحت و مستقل باشند. او دید طالبان را «تاریک» توصیف کرد و گفت که

غنی: میدان هوایی بگرام سه میلیارد دالر ارزش دارد

مدیریت می‌شود. به گفته او، از سردخانه‌ها و امکانات میدان هوایی بگرام برای صادرات محصولات زراعتی افغانستان کار گرفته خواهد شد.

رییس جمهور گفت که همه امکانات میدان هوایی بگرام فهرست می‌شود. او توضیح داد که این میدان هوایی به صورت مطلق در کنترل نیروهای امنیتی است و شایعاتی درباره غارت شدن امکاناتش درست نیست.

رییس جمهور غنی به سایر میدان‌ها و پایگاه‌هایی که مسوولیت آن از نیروهای امریکایی به نیروهای امنیتی در ولایت‌های هلمند و قندهار واگذار شده است، اشاره کرد و بر ضرورت استفاده موثر و حفاظت از آن‌ها تأکید کرد.

محمدشرف غنی در هژدهم سرطان از میدان هوایی بگرام دیدن کرد. نیروهای امریکایی این پایگاه را در یازدهم سرطان بدون آن که نیروهای امنیتی را اطلاع بدهند، ترک کردند.

۸صبح، کابل: محمدشرف غنی، رییس جمهور، روز شنبه، بیست‌وششم سرطان، در نشست کابینه اعلام کرد که میدان هوایی بگرام سه میلیارد دالر ارزش دارد و از امکانات آن به صورت درست استفاده خواهد شد.

پایگاه هوایی بگرام در ولایت پروان در بیست سال گذشته محل استقرار نیروهای امریکایی بود. به دنبال ترک این میدان از سوی نیروهای امریکایی و ناتو مسوولیت آن به نیروهای امنیتی افغانستان واگذار شد.

محمدشرف غنی گفت که در میدان هوایی بگرام سه میلیارد دالر سرمایه‌گذاری شده است. غنی تصریح کرد که به ارزش ده‌ها میلیارد سرمایه در میدان هوایی بگرام از نگاه ذخیره وجود دارد.

رییس جمهور می‌گوید که شفاخانه بگرام در سطح منطقه از نظر امکانات بی‌نظیر است و برای نیروهای امنیتی اختصاص داده می‌شود، اما توسط بخش ملکی و نظامی به صورت مشترک

ولسوالی‌های شیخ‌علی و

سرخ‌پارسای پروان از تصرف

طالبان آزاد شد

۸صبح، پروان: منابع محلی تأیید می‌کنند که در پی حملات نیروهای خیزش مردمی در هم‌آهنگی با نیروهای امنیتی، ولسوالی‌های شیخ‌علی و سرخ‌پارسای پروان از تصرف طالبان آزاد شده است.

وزارت امور داخله نیز تصرف مجدد ولسوالی شیخ‌علی پروان را تأیید کرده است.

فرماندهی نیروهای خیزش مردمی را در این ولسوالی‌ها فرمانده نعیم برادر آمر ستار از فرماندهان جهادی بر عهده دارد.

طبق اطلاعات منابع، نیروهای خیزش مردمی از سمت ولایت بامیان بر طالبان در ولسوالی شیخ‌علی حملات‌شان را اجرا کردند و به این ترتیب گروه طالبان از ولسوالی سرخ‌پارسا نیز فرار کردند.

منابع می‌گویند که اکنون درگیری شدید میان نیروهای دولتی و خیزش‌های مردمی با گروه طالبان در منطقه دره ترکمن و سرخ به شدت جریان دارد.

از تلفات دو طرف در این درگیری‌ها هنوز گزارش نشده است.

این دو ولسوالی چندی پیش به دست طالبان سقوط کرده بود.

دولت موقت، آتش‌بس و تعیین میانجی

یک منبع در تیم مذاکره‌کننده دولت که نخواست نامی از وی گرفته شود، به روزنامه ۸ صبح گفت که نشست بین‌افغانی پس از افتتاح، دو بار به صورت فشرده پشت درهای بسته ادامه یافته است. به گفته این منبع، آجندی این نشست نیز تلاش برای کسب مشارکت سیاسی، تعیین میانجی و برقراری آتش‌بس بوده است.

عبدالحمید حسینی

هم‌زمان با تشدید خشونت‌ها، گفت‌وگوهای صلح وارد مرحله تازه‌ای شده است. دولت افغانستان و طالبان در سطح بالاتری وارد گفت‌وگو شده‌اند و روز شنبه، بیست‌وششم سرطان، نشست بین‌افغانی را به منظور حل بن‌بست دیپلماسی صلح برگزار کردند. دو طرف مذاکره در افتتاح این نشست تأکید کردند که قضایای افغانستان راه‌حل نظامی ندارد و باید بر یک راه‌حل سیاسی که منجر به قطع جنگ و رسیدن به صلح شود، تمرکز شود. عبدالله عبدالله، رییس شورای عالی مصالحه ملی در افتتاح این نشست گفت که رسیدن به صلح نیازمند انعطاف‌پذیری دو طرف است. او تصریح کرد که فضای منطقه‌ای و جهانی برای تأمین صلح در افغانستان فراهم شده است و مذاکرات صلح باید با در نظر داشت آرمان‌های مردم به نتیجه مثبت برسد. در همین حال، هیأت مذاکره‌کننده طالبان تصریح کرده است که مردم افغانستان در طول سال‌های اخیر درد و رنج فراوان دیده‌اند و بیش از این نباید این درد و رنج را متحمل شوند. در همین حال یک منبع در تیم مذاکره‌کننده دولت می‌گوید که نشست بین‌افغانی پس از افتتاح به صورت فشرده پشت درهای بسته ادامه یافته است. به گفته این منبع، آجندای این نشست، بر کسب مشارکت سیاسی، تعیین میانجی و برقراری آتش‌بس متمرکز بوده است.

پس از آن‌که جنگ شدت گرفت و مذاکرات صلح نیز نتیجه ملموسی در پی نداشت، حکومت تصمیم گرفت که هیأت بلندرتبه‌ای را به رهبری عبدالله عبدالله، رییس شورای عالی مصالحه ملی، به قطر بفرستد. این هیأت که روز جمعه، بیست‌وپنجم سرطان، عازم دوحه شد، شامل چهره‌های مطرح سیاسی، از جمله محمدکریم خلیلی رهبر حزب وحدت اسلامی افغانستان، عطا محمد نور رهبر شاخه انشعابی حزب جمعیت اسلامی، باتور دوستم عضو هیأت مذاکره‌کننده دولت، سعادت منصور نادری وزیر دولت در امور صلح و برخی دیگر از چهره‌های سیاسی است. هرچند قرار بود حامد کرزی نیز در این نشست اشتراک کند، اما در دقیقه ۹۰ از رفتن به دوحه منصرف شد و تنها حمایتش را از تیم مذاکره‌کننده دولت اعلام کرد.

یک منبع در تیم مذاکره‌کننده دولت که نخواست نامی از وی گرفته شود، به روزنامه ۸ صبح گفت که

نشست بین‌افغانی پس از افتتاح، دو بار به صورت فشرده پشت درهای بسته ادامه یافته است. به گفته این منبع، آجندی این نشست نیز تلاش برای کسب مشارکت سیاسی، تعیین میانجی و برقراری آتش‌بس بوده است. این منبع اما افزود که احتمال توافق روی برقراری آتش‌بس اندک است؛ زیرا طالبان به این نظرند که آتش‌بس باید پس از یک توافق سیاسی میان دو طرف برقرار شود، در حالی که حکومت افغانستان توقع دارد که این آتش‌بس از اکنون اجرایی گردد.

از سوی دیگر این منبع تأکید کرد که طالبان گزینه دیگر را نیز برای برقراری آتش‌بس سه‌ماهه مطرح کرده‌اند. براساس معلومات منبع، طالبان در بدل برقراری این آتش‌بس، خواستار رهایی هفت هزار زندانی و حذف نام رهبران‌شان از فهرست سیاه ملل متحده شده‌اند. این گزینه اما از سوی دولت پذیرفته نشده است. پیش‌تر نادر نادری، عضو هیأت دولت، گفته بود که این خواست طالبان سنگین است.

رسیدن به صلح نیازمند انعطاف‌پذیری است
عبدالله عبدالله، رییس شورای عالی مصالحه ملی در افتتاح این نشست گفت که در جریان ماه‌های اخیر جنگ شدت گرفته و مردم افغانستان روزهای دشواری را سپری می‌کنند. او تأکید کرد که قربانی اصلی این جنگ، مردم افغانستان‌اند. او افزود که قبل از رفتن به دوحه با تمامی بزرگان سیاسی کشور مشورت کرده است و تمامی سیاسیون به این نظر هستند که مشکل افغانستان راه‌حل نظامی ندارد و باید همه توان و انرژی برای رسیدن به یک راه‌حل سیاسی که منجر به قطع جنگ و طرح مشترک برای آینده افغانستان شود، متمرکز شود. رییس شورای عالی مصالحه ملی تأکید کرد که رسیدن به یک صلح پایدار، نیازمند انعطاف‌پذیری هردو طرف است. به باور او، در حال حاضر فضای منطقه‌ای برای تأمین صلح در کشور فراهم شده است. عبدالله از نقش کشور قطر و همکاری سازمان ملل متحد در امر تسهیل و میانجی‌گری روند صلح استقبال کرد و این مهم را در پیش‌رفت مذاکرات مفید دانست. پیش‌تر برخی از اعضای هیأت مذاکره‌کننده دولت، میانجی‌گری سازمان ملل متحد در روند صلح را یک ضرورت خوانده بودند و این نهاد را به عنوان میانجی گفت‌وگوها به جانب طالبان پیشنهاد کرده بودند. طالبان اما نسبت به میانجی‌گری ملل متحد روی خوش نشان ندادند و این نهاد را به عنوان میانجی

نپذیرفتند.

رییس شورای عالی مصالحه ملی هم‌چنان تأکید کرد که در جنگ کنونی، مردم افغانستان قربانی اصلی خشونت‌ها هستند و این فرق نمی‌کند که کدام طرف به گزینه زور متوسل شده است. او افزود که به هرصورت آن، مردم افغانستان «بازنده اصلی» جنگ کنونی هستند. وی یادآور شد که افغانستان هنوز به بازسازی و روابط سازنده با منطقه و جهان نیاز دارد و اتصال منطقه‌ای نیز به صلح و ثبات در کشور نیازمند است. هم‌چنان او اذعان کرد که مردم افغانستان به کمک جامعه جهانی در سال‌های پسین، دستاوردهای قابل ملاحظه‌ای داشته‌اند. او اما افزود که برداشت از این دستاوردها بین طالبان و دولت افغانستان متفاوت است. با این حال عبدالله گفت که تفاوت نظریات باید در معرض اراده جمعی مردم قرار داده شود و از تحمیل برداشت و نظریات به گونه غیرصلح‌آمیز خودداری شود.

هیأت دولت با صلابت از مردم نماینده‌گی می‌کند
عبدالله عبدالله هم‌چنان گفت که مذاکرات صلح بین دو طرف باید با در نظر گرفتن آرمان مردم به نتیجه مثبت برسد. او خاطرنشان کرد که اگر طرف‌های گفت‌وگوکننده به خواست‌های مردم توجه نکنند، ممکن است که این جنگ ادامه پیدا کند و کشور بار دیگر به ویرانه تبدیل شود. رییس شورای عالی مصالحه ملی افزود که هیأت مذاکره‌کننده افغانستان با صلاحیت و صلابت از مردم افغانستان نماینده‌گی می‌کند تا روی همه مسائل از جمله اقدامات بعدی که برای رسیدن به یک فیصله نهایی نیاز است، مذاکره کند. وی بیان کرد که به هر اندازه مشکل بزرگ یا پیچیده باشد، از طریق گفت‌وگو با صداقت و با در نظر گرفتن منافع علیای کشور قابل حل است. وی تصریح کرد که طرف‌ها باید هر آن‌چه را مثبت و به نفع کشور است، انجام دهند و از آن‌چه که به منافع ملی ضربه می‌زند، اجتناب کنند. عبدالله گفت، از این‌که هر روز مذاکرات به تأخیر می‌افتد و نتیجه‌ای در پی ندارد، دو طرف مذاکره مقصر هستند. رییس شورای عالی مصالحه ملی ابراز امیدواری کرد که این گفت‌وگوها به تسریع روند مذاکره کمک کند. او از طالبان خواست که برای عبور از حاشه و بحث روی اصل آجندا، گام بردارند.

برای رسیدن به صلح به یک نظام اسلامی قوی

و متمرکز نیاز است

در همین حال هیأت مذاکره‌کننده طالبان گفت که مردم افغانستان در چهار دهه گذشته برای ایجاد یک نظام مستقل و اسلامی فداکاری کرده‌اند. او افزود که هرچند این هدف بزرگ در آستانه تحقق است؛ اما هنوز مشکلات و سختی‌ها وجود دارد. ملا عبدالغنی برادر، رییس دفتر سیاسی طالبان در قطر، در افتتاح این نشست دو روزه گفت که مردم افغانستان متحمل رنج فراوان شده‌اند و بیش از این نباید رنج بکشند. او افزود که همه ملیت‌ها باید زیر سایه «نظام آینده اسلامی» شاد و مسالمت‌آمیز زنده‌گی کنند.

ملا برادر در ادامه صحبت‌هایش گفت، برای رسیدن به صلح، به یک نظام اسلامی قوی، متمرکز و مستقل نیاز است. رییس دفتر سیاسی طالبان در قطر افزود که برای رسیدن به این اصل، باید از «خودخواهی، منافع شخصی و جاه‌طلبی» عبور شود. او تأکید کرد که افغانستان خانه مشترک همه افغان‌ها است و هر افغان حق زنده‌گی در این کشور را دارد.

با این حال برادر خاطرنشان کرد که برای پیش‌رفت مذاکرات صلح باید فضای بی‌اعتمادی از بین برده شود و برای وحدت و یک‌پارچه‌گی تلاش شود. او افزود که مردم افغانستان باید در برابر همه تلاش‌هایی که تعصبات قومی، منطقه‌ای و زبانی را دامن می‌زند و تلاش‌هایی که تمامیت ارضی این کشور را به خطر می‌اندازد، قاطعانه ایستاده‌گی شود. او در رابطه به گفت‌وگوهای بین‌افغانی گفت که این گفت‌وگوها بیش از ده ماه است که آغاز شده، اما نتیجه نداشته و هنوز هم روی اصل اجندا بحث نشده است. او اما تأکید کرد که هیأت مذاکره‌کننده طالبان تمامی تلاش‌هایش را برای به نتیجه رسیدن مذاکرات انجام داده است. رییس دفتر سیاسی طالبان در قطر گفت که مردم افغانستان باید با در نظر داشت اعتقادات دینی و علایق ملی‌شان یک نظام داشته باشند. به گفته او، نظام بیرونی و «افکار غریبه‌ها» تاکنون درد مردم را درمان نکرده است و از این به بعد نیز نمی‌کند. به باور او، این افکار سبب بروز مشکلات برای مردم افغانستان شده است. برادر تأکید کرده است که برای افغانستان صلح‌آمیز و آزاد، باید به ارزش‌ها و منافع مردم اهمیت داده شود. او گفت: «ما پیش‌رفت می‌خواهیم، زنده‌گی خوب و راحت می‌خواهیم؛ اما نه به قیمت ارزش‌های اسلامی، استقلال و آزادی. این صدای قلب مردم است که همه ما می‌دانیم.»

گفتنی است که گفت‌وگوهای صلح در ماه سنبله سال گذشته آغاز شد. این روند تاکنون کدام نتیجه ملموسی نداشته است. هیأتی که از جانب افغانستان رفته، قرار است برای یک روز دیگر با طالبان گفت‌وگو کند. آجندای این نشست هنوز روشن نشده است. پیش از این، رهبران سیاسی هشدار داده بودند که اگر این نشست به نتیجه مثبت نرسد، افغانستان بار دیگر شاهد یک جنگ نامتعارف خواهد بود.

در آستانه عید قربان؛

فقر و ناامنی خوشی‌ها را از مردم گرفته است

شمیم فروتن

تجلیل از عید، از گذشته‌ها در بین مردم جایگاه ویژه داشت و مردم با شور و شوق خاصی این روزها را تجلیل می‌کردند. با آن‌که ما فعلاً در آستانه فرارسیدن عید قربان قرار داریم، اما بازارهای کابل به خاطر وضعیت بد امنیتی، بلند رفتن قیمت‌ها و ضعف اقتصادی شهروندان، جنب‌وجوش سال‌های پیش را ندارد.

حسین بخش مومن‌زاده، یکی از فروشنده‌های میوه خشک در شهر کابل که از ده سال به این‌سو کار خرید و فروش میوه‌های خشک را انجام می‌دهد، درباره فروشات امسالش می‌گوید: «سال‌های گذشته که روزهای عید نزدیک و نزدیک‌تر می‌شد، مردم با شور و شوق خاصی برای خریدن میوه خشک در بازارها تجمع می‌کردند؛ اما امسال به دلیل ناامنی‌های اخیر، بلند رفتن نرخ‌ها و میزان بلند بیکاری مردم، فروشات به تناسب سال‌های پیش تقریباً ۵۰ درصد کاهش یافته است.» آقای مومن‌زاده می‌افزاید که وضعیت افغانستان برای همه مردم نگران‌کننده شده است و بلند رفتن نرخ دالر و سقوط ولسوالی‌ها به دست طالبان، همین‌گونه که بالای نرخ دیگر مواد خوراکی تاثیر می‌گذارد، در افزایش نرخ میوه خشک

نیز مؤثر است و به همین دلیل ما نمی‌توانیم یک قیمت مشخص را بالای میوه‌جات خشک وضع کنیم. دقایقی بعد مرد میان‌سالی که قرار است برای سفره عیدی‌اش میوه خشک بخرد، وارد دکان آقای مومن‌زاده می‌شود. او از هر نوع میوه خشک مقداری را برمی‌دارد. سرانجام پای ماشین حساب آقای مومن‌زاده می‌ایستد و نزدیک به پانزده هزار افغانی را به آقای مومن‌زاده می‌پردازد. این مرد که خودش را رجب معرفی می‌کند، از بی‌ثبات بودن نرخ‌ها در بازار شکایت دارد.

رجب می‌گوید: «امسال که مردم از ناامنی و بیکاری زیاد رنج می‌برند، یک کیلو چهارمغز از شش‌صد افغانی به هشت‌صد افغانی و یک کیلو پسته از هفت‌صد افغانی به هشت‌صد و پنجاه افغانی افزایش یافته است.» به گفته او، این قیمت‌ها برای مردم نگران‌کننده است و دولت به وضعیت ناهنجاری که در این روزها گریبان‌گیر مردم شده است، هیچ توجهی ندارد. نجیب‌الله، یکی از لباس‌فروشان در پل سرخ کابل، می‌گوید که کار فروشات امسالش شبیه عید سال‌های پیش نیست. به گفته او، تفاوت‌ها و تضادهای دردناک اجتماعی ذهن و روحیه مردم را چنان درگیر کرده است که مردم به خریدن لباس عیدی هیچ میلی ندارند و کم‌تر به لباس‌فروشی‌ها مراجعه می‌کنند. نجیب‌الله که قرار است در هر ماه بیست هزار افغانی

کرایه دکانش را بپردازد، از ادامه وضعیت فعلی کشور به شدت نگران است. در این میان، بازار شمار زیادی از خیاط‌ها نیز مثل سال‌های پیش پرچنب‌وجوش نیست. عادل علی‌زاده، یکی از خیاطان ساحه کارته سه، با تأثر می‌گوید که سال‌ها قبل در شب و روزهای عید، او و همکارانش به بسیار مشکل به فرمایشات مشتریان رسیدگی می‌کردند؛ حتی شب‌ها تا صبح بیدار می‌نشستند و کار می‌کردند. به گفته او، امسال گویا از عید خبری نیست و نزد آن‌ها فقط به میزان روزهای عادی لباس برای دوختن است.

در این اواخر مردم چنان درگیر روزهای غم‌انگیز شده‌اند که کم‌تر روزهای مناسبی چون عید را تجلیل می‌کنند. زن سال‌خورده‌ای که در بس شهری به فکر فرو رفته است، سرش را می‌چرخاند و از خانمی که در پهلویش نشسته است، می‌پرسد: «خبر داری چند روز به عید مانده؟» او در جوابش می‌گوید: «نه به خدا، اما فکر می‌کنم دهمی روزا عید باشه.»

زن سال‌خورده با حسرت می‌گوید در حالی که فقط دو روز دیگر به عید قربان باقی مانده است، اما پیر و جوان این کشور درگیر پیدا کردن یک لقمه نان و حفظ جان خود هستند. این خانم بزرگ‌سال که خود را قمر معرفی می‌کند، درباره تجلیل از روزهای عید، از گذشته‌ها می‌گوید: «او وقتایی که ما جوان بودیم،

عید یک حال و هوای دیگه داشت. حدود یک هفته که به عید می‌ماند، در تمام شهرها و روستاها زن‌ها خانه‌تکانی‌شان ره شروع می‌کند. با نزدیک شدن روزهای عید، خانواده‌ها به سمت بازارها می‌رفتن، لباس‌های عیدی و میوه‌های خشک و تازه برای سفره جوان با شور و شوق خاصی در دست‌های‌شان حنا می‌بستن. خانواده‌ها گوسفند قربانی می‌کردن. بانو قمر آه سردی می‌کشد و در ادامه سخنانش می‌گوید: «هیچ دریایی متلاطم نمی‌ماند و هیچ طوفانی نیست که باز نایستد، به امید این‌که دوباره آرامی شوه و مردم دوباره غرق خوشی شون.»

در همین حال وزارت داخله می‌گوید که تدابیر ویژه امنیتی را در روزهای عید روی دست گرفته است تا شهروندان بتوانند در فضای امن روزهای عید را سپری کنند.

ملا برادر در مسیر عبدالرحمان خان

حبیب حیدزاده

در پیوند به مسأله نظام سیاسی مناسب برای افغانستان، جامعه به دو قطب تقسیم شده است. برای همه واضح شده است که ملیت‌های حوزه غیرپشتون خواستار نظام غیرمتمرکز و اکثریت پشتون‌ها خواستار دوام و حفظ نظام متمرکز هستند. شاید عده‌ای از روشن‌فکران و آگاهان جامعه پشتون خواستار نظام غیرمتمرکز و یا گونه‌های دیگری از نظام سیاسی باشند؛ اما ناسیونالیست‌های این جامعه و اهل حکومت و دولت آن، با تمام توان بر سر راه تمرکززدایی نظام سیاسی موجود ایستاده‌اند. حوزه غیرپشتون براساس شرایط تاریخی و قومی افغانستان (به دلیل قومی بودن جامعه افغانستان)، خواهان برقراری یک نظام غیرمتمرکز است که در آن الزام مردم در محلات

خودشان دارای صلاحیت تصمیم‌گیری هستند. اما سیاستمداران جامعه پشتون به خاطر حفظ سیاست خویش بر دوام نظام ریاستی و کاملاً متمرکز تأکید می‌کنند. ساختن نظام متمرکز قوی که آرزو و رویای امیر عبدالرحمان خان (مستبدترین امیر تاریخ افغانستان) بود، رویا و آرمان ملا برادر و دیگر رهبران طالبان نیز است.

تمرکزگرایی و تمرکززدایی برای طرف‌های دخیل در سیاست افغانستان به امر حیثیتی و قومی بدل شده است. به اندازه‌ای که حتا ملا برادر و دیگر رهبران گروه طالبان نیز آن را خط سرخ خویش می‌دانند و در اغلب مصاحبه‌ها و نشست‌های مشترک با هیأت گفت‌وگوکننده حکومت، ضرورت برقراری یک نظام متمرکز را برجسته می‌کنند. همه می‌دانند که تمرکزخواهی گروه طالبان براساس دریافت‌های پژوهشی یا ضرورت ملی نیست؛ بلکه بیش‌تر انگیزه

قومی دارد. باید روشن گفته شود که اکثریت جامعه پشتون -از طالب تا دموکرات تا چپ‌گرا و سلطنت‌طلب- خواهان نظام سیاسی متمرکز هستند. در این تفکر، نام‌هایی چون امارت اسلامی، جمهوری اسلامی، سلطنت و جمهوری سوسیالیستی اصل نیست؛ بلکه اصل همان تمرکز قدرت در دست یک نفر است.

ساختن نظام متمرکز قوی که به یمن سرکوب مخالفان، سلب آزادی از جامعه و حذف دیگران امکان‌پذیر است، مدل امیر عبدالرحمان خان است. شباهت زیادی در سیاست رهبری طالبان با مدل امیر عبدالرحمان خان دیده می‌شود. هم نظام متمرکز امیر عبدالرحمان خان و هم امارت طالبان علیه جامعه هزاره فتوا داده است و هر دو مرتکب نسل‌کشی شده‌اند. هر دو خواستار ساختن نظام متمرکز قوی در افغانستان هستند. حاکمیت با استفاده از ایجاد ترس و رعب و فاشیسم مذهبی و قومی، وجه مشترک امیر عبدالرحمان، ملا عمر و اخلاف ملا عمر است.

اما عمده‌ترین مشکل و چالش افغانستان، نظام متمرکز موجود است. ریشه جنگ جاری، نظام متمرکز است که از طریق آن قدرت به گونه عادلانه توزیع نشده است. همین بی‌عدالتی در توزیع قدرت از طریق یک نظام متمرکز قومی مورد نظر ملا برادر، سبب نخستین قیام‌ها در افغانستان شد. شورش نخستین، ناشی از ناراضی مردمی بود که فکر می‌کردند ساختار و نهادهای سیاسی در افغانستان حق آنان را سلب

کرده‌اند. از پیام ملا برادر که در آن بر نظام متمرکز قوی تأکید شده است، یک نتیجه می‌توان گرفت: هدف جنگ طالبان حاکم شدن بر افغانستان و حاکمیت بر آن به گونه انحصاری است؛ در حالی که براساس تجربه‌های تاریخی، این امکان برای هیچ گروه سیاسی و قومی به تنهایی میسر نیست.

اگر گروه طالبان به صلح واقعی معتقد است، باید از تحکم کردن پرهیز کند و آمادگی پذیرش شرایط و اصول‌های طرف‌های دیگر را هم داشته باشد. پس از صد سال و اندی تجربه نظام‌های سیاسی ناکام متمرکز، وقت آن رسیده است که بر سر اصول جدید اداره کشور، مطابق شرایط و ویژه‌گی‌های تاریخی و قومی کشور، توافق شود و هر قوم و گروه به حد و حدود و حق خود قانع و راضی باشد. طالب و هیچ گروه دیگری نمی‌تواند با زور و تحمیل ساختارهای سیاسی ناکام مشکل افغانستان را حل کند. مشکل افغانستان بی‌عدالتی و ناراضی داخلی است. این مشکل با تقسیم عادلانه قدرت از طریق یک نظام غیرمتمرکز قابل حل است.

ساختار دولت‌های متمرکز هم در دوره سلطنت‌های خودکامه، هم در سلطنت‌های مشروطه و هم در قالب و صورت جمهوری، باعث ناراضی و خلق مشکل شده و از توسعه و شکل‌گیری وحدت ملی واقعی در این کشور جلوگیری کرده است. عامل اصلی تقابل دایمی پیرامون در برابر مرکز که گاهی منجر به جنگ و کشتن حاکمان و رهبران سیستم و در نهایت فروپاشی شده، نظام متمرکز است. برای همین، می‌توان گفت که افغانستان هرگز نظام متمرکز موفق و مورد حمایت همه مردم نداشته است.

جنگ روانی؛

کدام طرف موفق است؟

سید علی‌اکبر حیدری

هر نوع وسیله به منظور تأثیرگذاری بر روحیه و رفتار یک گروه با هدف نظامی مشخص است که عموماً از طریق راه‌اندازی فعالیت‌های ذیل، تحقق پیدا می‌کند:

۱- تبلیغات راهبردی؛

۲- تبلیغات جنگی؛

۳- نشر خبر؛

۴- فریب دشمن به روش منظم و دقیق؛

۵- تبلیغات سری.

از آن‌چه گفته شد، چنین نتیجه گرفته می‌شود که در جنگ روانی، عموماً جهت تضعیف روحیه حریفان و ایجاد ترس و وحشت میان آن‌ها، از تبلیغات و شایعه‌پراکنی استفاده می‌شود و این دقیقاً همان کاری بود که طالبان انجام دادند/می‌دهند. این گروه هم‌زمان با شروع جنگ گرم، متبحرانه و زیرکانه در صدد تخریب روحیه مردم و نیروهای دفاعی و امنیتی برآمدند و فضای ذهنی و روانی آنان را به سرعت مغشوش کردند. آن‌ها با توسل به تکنیک‌های مختلف، چنان خود را قدرتمند و بزرگ جلوه دادند که روحیه مردم و نیروهای دفاعی و امنیتی آسیب دید و بسیاری از مناطق بدون درگیری و مقاومت به دست این گروه افتاد. به نظر می‌رسد که سه عامل اساسی، طالبان را در این جنگ یاری کرد و جنگ روانی را به نفع این گروه تغییر داد:

اول: مهارت ویژه طالبان در استفاده از تکنیک‌های مختلف جنگ روانی

همان‌گونه که در بالا نیز اشاره شد، طالبان جنگ روانی را خیلی متبحرانه و زیرکانه راه‌اندازی و مدیریت کردند و در این راه از تکنیک‌ها و روش‌های مختلف بهره بردند. در یک بررسی کلی، تکنیک‌ها و روش‌های مورد استفاده این گروه را می‌توان به شرح ذیل خلاصه کرد.

۱- ترس و وحشت: استفاده از حربه تهدید و پرکاربردترین روش‌های مورد استفاده طالبان است. در بسیاری از مناطق و ولسوالی‌ها، این گروه با ترساندن مردم و نظامیان موفق شده است، اراده و روحیه مقاومت را سست کند و بدون هیچ‌گونه درگیری و مقاومت، این مناطق را به دست آورد. صدور ابلاغیه‌های تهدیدآمیز از سوی طالبان قبل از حمله این گروه بر ولسوالی‌ها و میانجی‌گری بزرگان قومی، نمونه‌هایی از تلاش طالبان در این راستا است.

۲- تشویق و ترغیب: یکی دیگر از تکنیک‌های مورد استفاده طالبان در جنگ روانی، تشویق و ترغیب است. طالبان با تشویق مردم و نظامیان به صورت نمایشی، کوشش کرده‌اند تا هم در میدان‌های جنگ و هم در امور مردم‌داری به موفقیت‌هایی دست یابند.

۳- شایعه‌پراکنی: طی دو ماه اخیر، بازار شایعات در کشور بی‌نهایت گرم بوده است و طالبان از آن نهایت استفاده کرده‌اند. آن‌چه که سبب ایجاد شایعات شده و بازار شایعات را گرم نگه داشته، عدم دسترسی مردم به اخبار موثق به دلیل کتمان حقایق میدان‌های جنگ توسط طرفین است.

۴- ایجاد تفرقه و تضاد: یکی دیگر از مواردی که در فرایند جنگ روانی توسط طالبان بارها امتحان شده، کوشش برای ایجاد تفرقه و تضاد میان رهبران سیاسی، صفوف نیروهای امنیتی و مردم است. طالبان به کرات کوشش کرده‌اند تا در میان حامیان و طرفداران جمهوریت تفرقه و شکاف ایجاد کنند. فرستادن پیام به رهبران احزاب و خواست مکرر از آن‌ها برای نشست درباره صلح -جدا از حکومت- در واقع تلاشی است برای ایجاد تفرقه میان حکومت و رهبران حوزه جمهوریت.

۵- دروغ: تکنیک قدیمی دروغ جهت ترساندن حریف و افکار عمومی، روش دیگری مورد استفاده طالبان است. ادعاهای واهی، گزارش‌های خلاف حقیقت و پیام‌های غیرواقعی، در این حوزه قرار می‌گیرد.

۶- مبالغه: طالبان همیشه کوشش کرده‌اند، خود را بزرگ و قدرتمند جلوه دهند. آن‌ها طی دو ماه گذشته از این تکنیک بیش‌تر استفاده کرده‌اند و در صدد آن هستند که در مذاکرات صلح امتیازات بیش‌تری کسب کنند.

دوم: همراهی ناآگاهانه و ناخواسته مردم در جنگ روانی

یکی دیگر از عواملی که سبب شد تا جنگ روانی تشدید شود و به نفع طالبان جهت یابد، همراهی ناآگاهانه و ناخواسته مردم در این جنگ بود. اکثریت مردم ناآگاهانه و ناخواسته در صفحات مجازی و رسانه‌ها پیش‌روی طالبان و سقوط ولسوالی‌ها را بیش از حد پوشش دادند و بزرگ‌نمایی کردند. عدم تعقل و توجه کاربران شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌ها به عواقب و پیامد این بزرگ‌نمایی، سبب تضعیف روحیه مردم و نیروهای امنیتی شد. طالبان نیز که چنین وضعیتی را پیش‌بینی کرده بودند و در آرزوی تحقق آن بودند، از فرصت استفاده کردند و شایعات، مبالغات و دروغ‌های‌شان را به خورد مردم و رسانه‌ها دادند. هرگاه رسانه‌ها و کاربران شبکه‌های اجتماعی، به عوض بزرگ‌نمایی طالبان و پخش اخبار گسترده در مورد دستاوردهای این گروه، بیش‌تر روی فجایع، جنایات، مظالم و... طالبان تمرکز و آن‌ها را رسانه‌ای می‌کردند، بدون شک وضعیت به نفع دولت پیش می‌رفت.

سوم: ضعف دستگاه رسانه‌های حکومت در اطلاع‌رسانی

عامل دیگری که تا به حال جنگ روانی را در مسیر منافع طالبان جهت داده، ضعف دستگاه رسانه‌های حکومت در اطلاع‌رسانی و آگاهی‌دهی به مردم است. متأسفانه در

این جنگ، حکومت افغانستان با وجود برخورداری از دستگاه عریض و طویل رسانه‌ای، خیلی مفتضحانه عمل کرده و نتوانسته است، ابتکار عمل را به دست گیرد. مدیریت مفتضحانه دستگاه رسانه‌های حکومت علاوه بر این‌که ابتکار عمل را به دست طالبان داده، فاصله مردم و حکومت را بیش‌تر ساخته و بی‌اعتمادی‌ها را بیش از پیش تشدید کرده است. کتمان حقایق توسط سخنگویان حکومت و بی‌پاسخ ماندن پرسش‌های مردم از یک طرف مردم و رسانه‌ها را در خلای اطلاعاتی قرار داده و از جانب دیگر باعث شک و تردید مردم نسبت به صحت اطلاعات و داده‌های حکومتی شده است. به نحوی که استفاده مکرر از واژه‌هایی چون عقب‌نشینی تاکتیکی، راز اطلاعاتی، خط باریک و... توسط سخنگویان و دستگاه رسانه‌های حکومت نزد مردم حساسیت‌برانگیز، مضحک و خنده‌آور شده است. دستگاه رسانه‌های حکومت تا به حال با مردم صادق نبوده و توضیح قناعت‌بخش از بحران جاری کشور ارایه نکرده است. علاوه بر آن، دستگاه رسانه‌های حکومت در پوشش فجایع، جنایات، مظالم و... دشمن نیز مسوولانه و فعالانه عمل نکرده است. پس بدیهی است که دشمن در چنین حالتی با مخدوش ساختن آذهنان عامه، جنگ روانی را به نفع خود تغییر می‌دهد.

در نهایت، هرگاه دستگاه رسانه‌های حکومت به همین منوال پیش برود و در رویکرد اطلاعاتی خویش تغییر نیابد، بدون شک طالبان بیش از این در میدان جنگ روانی موفق خواهند بود و روحیه مردم و نظامیان را آسیب خواهند زد. شکست در جنگ روانی و شکسته شدن روحیه مردم و نظامیان، شکست جنگ گرم را نیز به دنبال دارد. بنابراین، به دستگاه رسانه‌های حکومت پیشنهاد می‌شود که: (۱) با شناسایی خلاها و کاستی‌های موجود در ساختار خود، اطلاع‌رسانی درست را نهادینه و اعتماد از دست‌رفته را احیا کند. (۲) دستگاه رسانه‌های حکومت با اتخاذ شیوه مدیریتی سالم، شبکه‌های اجتماعی را به صورت درست مدیریت و با روحیه‌دهی به مردم، ابتکار عمل در جنگ روانی را از دست طالبان خارج کند. (۳) جنایات، فجایع و... طالبان را رسانه‌ای کند و فعالانه در این زمینه گام بردارد و افکار عمومی مردم افغانستان و جهان را بر علیه جنایات این گروه بسیج کند.

منبع‌ها

- ۱- نصر، صلاح، جنگ روانی، ترجمه محمود حقیقت کاشانی، نشر سروش، چاپ دوم، ۱۳۸۰، ص ۸۹.
- ۲- www.oxford dictionary.com
- ۳- www.cambridge dictionary.com
- ۴- جان. ام. کالینز، استراتژی بزرگ (اصول و رویه‌ها)، ترجمه کورش بایندر، ۱۳۷۰، ص ۷۱۳.
- ۵- متفکر، حسین، جنگ روانی، ۱۳۸۵.
- ۶- مولانا، حمید، جنگ روانی و فریب‌کاری رسانه‌ای، فصل‌نامه پژوهش و سنجش، سال دهم، شماره ۳۴، ۱۳۸۲، ص ۳۵.

عشق یک طرفه محمداوود خان

اسماعیل انصاری

در تاریخ معاصر افغانستان، ۲۶ سرطان ۱۳۵۲ خورشیدی، روز مهمی است. محمداوود خان در همین تاریخ طی یک کودتای بدون خونریزی به قدرت رسید. او عضوی از خانواده سلطنتی بود؛ پسر کاکای محمداوود، شاه اسبق افغانستان. به باور بسیاری، مسیر تاریخ افغانستان با کودتای ۲۶ سرطان عوض شد؛ نظم دودساله سلطنتی که به نظم سنتی نیز مشهور است، در واقعیت امر، در همین تاریخ شکست و فصل پرماجرایی افغانستان آغاز شد. داوود خان سیاستمدار معترض بود. او سکوت ادامه‌دار شاهان افغانستان نسبت به سرزمین‌های آن‌سوی دیورند را مرگبار و مایه شرم‌ساری می‌خواند. داوود پس از به قدرت رسیدن، اعلام کرد که این سکوت دیگر شکسته است. با توجه به همین رویکرد، از او در تاریخ به عنوان «قهرمان داعیه پشتونستان» یاد می‌شود.

محمداوود کی بود؟

داوود خان در ۱۸ جولای ۱۹۰۹ برابر با ۲۷ سرطان ۱۲۸۸ خورشیدی در کابل به دنیا آمد. او در مدرسه نظامی کابل آموزش دید و از دانشکده افسری فارغ‌التحصیل شد. داوود خان فرزند سردار محمدعزیز خان، برادراندر محمدنادرشاه است. قبل از ریاست جمهوری، او در پست‌های مهم نظامی، از جمله وزارت دفاع، کار کرد. محمداوود دو سال (۱۳۲۶ - ۱۳۲۸) سفیر افغانستان در فرانسه بود. مهم‌ترین مقامی که او در دوره سلطنت محمداوود شاه به آن رسید، مقام نخست‌وزیری بود. در ماه سپتامبر ۱۹۵۳ برابر با ۱۶ سنبله ۱۳۳۲، نخست‌وزیر افغانستان شد. ده سال در این مقام باقی ماند و در سال ۱۹۶۳ برابر با ۱۳۴۲ در شرایطی که رابطه‌اش با شاه خوب نبود، از صدارت استعفا داد.

محمداوود خان، نخستین رئیس جمهور افغانستان. عکس از شبکه‌های اجتماعی

در منابع تاریخی، از محمداوود به عنوان سیاستمدار پرخاشگر، حسود، جاه‌طلب و ناسیونالیست یاد شده است. به باور عده‌ای، تلاش داوود برای افزایش قدرت، باعث شد میان محمداوود شاه و او که صدراعظم بود، اختلافاتی به میان آید و در نهایت سبب استعفا/برکناری او شود. پس از داوود، داکتر یوسف مأموریت تشکیل دولت موقت را برعهده گرفت و با تصویب شدن قانون جدید، شاهی مشروطه در کشور اعلام شد. با تصویب قانون جدید، اعضای خانواده سلطنتی، از اجرای مأموریت‌های دولتی منع شدند. به این ترتیب، محمداوود برای ده سال خانه‌نشین و سرگرم برنامه‌ریزی برای بازگشت به قدرت بود. او با استفاده از نفوذ گسترده‌اش در میان ارتش، طرح کودتا را به اجرا گذاشت و در ۲۶ سرطان ۱۳۵۲ برابر با ۱۷ جولای ۱۹۷۳ بر اریکه قدرت تکیه زد.

کودتا چگونه اتفاق افتاد؟

کودتای ۲۶ سرطان، بدون خونریزی اتفاق افتاد و به پیروزی رسید. داوود به عنوان رهبر کودتا، در نخستین ساعات پیروزی، از طریق رادیو افغانستان پایان نظم سلطنتی را اعلام کرد و نظم جدید را جمهوری خواند. در جمهوری تازه اعلام شده، مقام‌های رییس جمهوری، نخست‌وزیری و وزارت‌های دفاع و خارجه، همه به شخص محمداوود خان رسید. محمدنبی عظیمی، در کتاب «اردو و سیاست»، در مورد رخدادهای جریان کودتای ۲۶ سرطان، نکات مهم و درخور توجهی را به دست می‌دهد. براساس

اطلاعات او، در شرایطی که داوود خان در حال اعلام عملیات براندازی نظم سلطنتی بود، تعدادی از «رجال بزرگ» به شمول سردار عبدالولی و استرنج‌رال خان محمد خان، وزیر دفاع، در ضیافتی به مناسبت روز ملی عراق در سفارت آن کشور در کابل حضور داشتند. این ضیافت در شانزدهم جولای برابر با ۲۵ سرطان ۱۳۵۲ خورشیدی (یک روز قبل از کودتا) برپا شده بود. پس از این مهمانی، مقام‌های ارشد نظامی و «رجال بزرگ» حکومت، شامگاه در منزل سفیر آمریکا به مناسبت معرفی آتشه نظامی آن کشور جمع شدند و با «خوردن غذاهای مکلف و نوشابه‌های گوارا، مست و شنگول از باده بی‌خبر و بی‌اعتنا در بستر راحت غنوده بودند و عرض برین را سیر می‌کردند.»

عملیات براندازی نظم سلطنتی این‌گونه طرح‌ریزی شده بود: (۱) گرفتاری سردار ولی و خلع سلاح نمودن پرسونل گارد شاهی و اشغال میدان هوایی کابل توسط قطعه ۴۴۴ کماندو؛ (۲) گرفتاری وزیر دفاع آخان محمد خان، مارشال شاه‌ولی خان و اشغال رادیو افغانستان، تقسیم سلاح برای گروه‌های گرفتاری و تانکیست‌ها توسط قطعه انضباط؛ (۳) گرفتاری شهزاده احمدشاه توسط گروه‌های گرفتاری به کمک قطعه ۴۴۴ کماندو، گرفتاری قوماندان فعال اردو توسط افسران کودتای همان قطعات و در صورت ضرورت جلب کمک از قطعه انضباط یا فراشوت؛ و (۴) اشغال شهر کابل توسط تانک‌ها و وسایط لوای ۴ و ۱۵ زره‌دار.»

(نبی عظیمی، ۱۳۷۸: ۸۷)

آقای عظیمی توضیح می‌دهد که او وظایف قطعه انضباط را به گونه‌ای تقسیم کرده بوده است که براساس آن خان محمد خان، وزیر دفاع و مارشال شاه‌ولی خان دست‌گیر می‌شد. هم‌چنان اشغال رادیو افغانستان و تأمین امنیت جاده وزیر اکبر خان - از صحت عامه الی ارگ - مسوولیت قطعه انضباط بوده است. ساعت یک‌ونیم شب، به دستور سردار محمداوود امر آغاز کودتا صادر و عملیات به درستی اجرا می‌شود. خان محمد خان، وزیر دفاع، بازداشت و رادیو افغانستان تسخیر می‌شود. «حمله برقی آسا بالای افغان فلم، رادیو افغانستان و کلوب عسکری، توان مقاومت را از مدافعان و افراد محافظ این نقاط سلب کرد و ما به سهولت به رادیو افغانستان دست یافتیم. سلاح افراد ژاندارم، پولیس، محافظان و پهره‌داران کلوب عسکری به دست آمد و پهره‌داران ما به عوض آن‌ها مستقر گردیدند. ما سربازان خویش را از چهارراهی آریانا تا صحت عامه جابه‌جا کردیم و به جمع‌آوری افسرانی که جهت اشتراک در پروای رسم‌گذشت به سوی پل محمودخان روان بودند، پرداختیم و با عزت و احترام زیاد از آن‌ها خواستیم تا روشنی صبح و روشن شدن وضع با ما باشند. آن‌ها بسیار متعجب و غافل‌گیر شده بودند. باور نمی‌کردند که کودتا به این سرعت به پیروزی رسیده باشد.»

(همان، ۸۸)

محمداوود شاه در جریان کودتا در بیرون از افغانستان به سر می‌برد. سرعت در اجرای عملیات براندازی نظم سلطنتی و عدم حضور شاه در کشور، عواملی بود که کودتا بدون خونریزی به نتیجه رسید و داوود خان پس از یک دوره دوری از حکومت، به عنوان فرد نخست (رییس جمهور) به قدرت بازگشت. خط مشی او روشن بود؛ رشد اقتصادی افغانستان، ساختن یک دولت مقتدر و پستونستان‌خواهی.

چرا کودتا؟

براساس مستندات تاریخی، منازعه پشتونستان زمانی آغاز شد که محمداوود در سال ۱۹۵۳ برابر با ۱۳۳۲ به مقام نخست‌وزیری منسوب شد. لیون پاولادا و لیلا پاولادا در کتاب «کشور شاهی افغانستان و ایالات متحده»، می‌نویسند داوود از آن‌جایی که یک ناسیونالیست پشتون پرخاشگر بود، با رسیدن به مقام نخست‌وزیری، به حکم ضرورت نیز وادار می‌شد تا در جهت نوسازی و اتحاد افغانستان گام بردارد. «برای تحقق این اهداف، او در صدد برآمد تا ناسیونالیسم پشتون را به حیث نیروی محرک به کار برد. در نتیجه او به زودی خود را عمیقاً در کش‌مکش با پاکستان یافت. این همان فرصتی بود که اتحاد جمهوری‌های شوروی از دیر زمانی انتشارش را می‌برد و زیرکانه از ضعف افغانستان در برابر پاکستان بهره‌برداری می‌کرد. داوود نمی‌توانست هیچ‌گونه پشتی‌بانی ایالات متحده - خواه برای موضع پشتونستان خود و خواه برای درخواست‌های خویش برای کمک نظامی - تا موازنه با نیروی بزرگ‌تر پاکستان برقرار شود را حاصل نماید. اتحاد جمهوری‌های شوروی هر دو را پیش‌کش نمود و

داوود به دام افتاد.» (لیون پاولادا و لیلا پاولادا، ۱۳۸۵) این‌گونه، داعیه پشتونستان‌خواهی داوود، حامی بیرونی پیدا کرد و آهسته‌آهسته زمینه نفوذ شوروی در افغانستان آماده شد. این در حالی بود که سیاست سلطنت در برابر پاکستان و سرزمین‌های آن‌سوی دیورند، به تندی رویکرد و سیاست محمداوود، نخست‌وزیر آن زمان افغانستان، نبود. رفتار و موضع‌گیری‌های داوود خان اما به قدر کافی روابط دو همسایه را مکدر ساخته بود. به باور لیون پاولادا و لیلا پاولادا «این منازعه پشتونستان بود که رشته گسیخته‌ای را به وجود آورد که شوروی‌ها توانستند آن را کش کنند تا تار و پود بافت افغانستان را از هم بگسلند و ریشه‌ریشه نمایند.»

محمداوود خان حین استقبال از خروشچف در کابل. نیکیتا خروشچف، رهبر پیشین اتحاد جماهیر شوروی، در سال ۱۹۵۵ در رأس یک هیأت بلندپایه به افغانستان سفر کرد. عکس از شبکه‌های اجتماعی

با استعفاي داوود از مقام نخست‌وزیری، دوره ده‌ساله «خانه‌نشینی» او آغاز شد؛ اما ناراحتی او از سکوت «دودساله» سلطنت نسبت به سرزمین‌های آن‌سوی دیورند، هم‌چنان پابرجا بود. این ناراحتی و عشق به پشتونستان، در نهایت او را روی صحنه آورد و انگیزه‌ای شد برای طرح و سازمان‌دهی کودتای ۲۶ سرطان. به باور بسیاری، یادگار صدارت محمداوودخان، سرکوب و سانسور بود؛ سرکوب آزادی‌خواهان و سانسور مطبوعات. او هرچند تشکیل پشتونستان را شعار داد، اما «بازگشت به آزادی‌های دموکراتیک را هم‌چنان متروک گذاشت.» (عبدالله شادان، بی‌بی‌سی)

پس از کودتا؛ داوود خان و منازعه پشتونستان

پس از روی کار آمدن جمهوری، محمداوود داعیه پشتونستان را در محور سیاست خارجی خود قرار داد و نسبت به سرزمین‌های آن‌سوی خط دیورند، ادعای ارضی کرد. با طرح و پی‌گیری این داعیه، رابطه پاکستان و افغانستان متشنج شد و اسلام‌آباد در پاسخ به سیاست پشتونستان‌خواهی داوود، استراتژی وارد کردن فشار بر کابل را عملی کرد. داوودخان در شرایطی که از مسکو دور می‌شد و تحت فشار فزاینده پاکستان قرار داشت، تلاش کرد برای فرار از انزوای منطقه‌ای و جهانی، حمایت کشورهای عربی و ایران را به خود جلب کند. این تلاش‌ها اما موثر واقع نشد و با گذشت هر روز وضعیت به ضرر کابل پیش رفت. سرانجام، داوودخان آماده شد با پاکستان از راه «مذاکره و سازش» پیش آید و سیاستی که براساس آن «تهضت پشتون‌ها» و «داعیه پشتونستان» تقویت و تبلیغ می‌شدند را کنار بگذارد.

ظاهر طنین در کتاب «افغانستان در قرن بیستم»، تغییر سیاست داوود نسبت به پاکستان و عبور او از «ستیز به سازش» با این کشور را به نقل از داکتر رحیم شیرزوی که در سال ۱۹۷۵ سفیر دولت افغانستان در پاکستان بوده و اولین پیام حسن نیت داوود را به ذوالفقار علی بوتو، نخست‌وزیر پاکستان رسانده، این‌گونه توضیح داده است: «داوود خان گفت که به بوتو گفته شود که ما یک پاکستان و افغانستان قوی می‌خواهیم. برای این‌که احساس ما در این است که اصل سرحد هندوستان از پاکستان عبور کرده تا هندوکش است. وقتی که من این پیام را به بوتو بردم، بوتو باورش نمی‌آمد که داوودخان چطور یک پاکستان و افغانستان متحد و قوی می‌خواهد.» (ظاهر طنین، ۱۳۸۴: ۱۸۷)

با ارسال این پیام، در سطح دیپلماتیک فصل جدیدی در رابطه افغانستان و پاکستان کلید خورد. یک سال

بعد (۱۹۷۶)، داوودخان، رییس جمهور افغانستان و ذوالفقار علی بوتو، نخست‌وزیر پاکستان، به منظور حل اختلافات، از جمله حل مسأله پشتونستان، به کشورهای یک‌دیگر سفر کردند.

این در حالی بود که با وصف عادی‌سازی روابط در سطح دیپلماتیک، پاکستان برای حل دایمی منازعه پشتونستان به نفع خود، روی بنیادگرایی به عنوان ابزار مداخله در امور افغانستان هم‌چنان سرمایه‌گذاری می‌کرد. براساس مستندات تاریخی، پاکستان غرض مداخله در افغانستان، پس از روی کار آمدن داوود خان، اردوگاه‌های آموزشی را در داخل خاکش تأسیس کرد: «پس از کودتای ۲۶ سرطان ۱۳۵۲ در کابل، بوتو اردوگاه‌های آموزشی را رسماً در منطقه رزمک وزیرستان ایجاد و زیر نظر نصیرالله بابر (پشتون تبار) که در آن وقت به رتبه درگرم در بست بازرس عمومی قطعات ملیشه‌های پاکستان در سرحدات شمالی آن کشور ایفای وظیفه می‌کرد، فعال ساخت.» (عبدالحق آزاد، ۱۳۹۸: ۱۰)

داوودخان با روحیه اقتدارگرایی‌ای که داشت، در جریان جمهوری‌تیش، هم با اسلام‌گرایان و هم با جریان‌های چپ به مشکل خورد. او تلاش کرد هر دو جریان را سرکوب کند و تا حدودی ضعیف سازد. در نتیجه این فشار، اسلام‌گرایان به پاکستان فرار کردند و جذب آموزشگاه‌هایی شدند که پاکستان در خاکش به منظور تربیت آنان ساخته بود تا روزی علیه کابل استفاده شوند؛ اما حزب دموکراتیک خلق، کودتای خونینی را علیه داوود سازمان‌دهی کرد و به جمهوری‌ت پنج‌ساله او پایان داد.

نتیجه‌گیری

به باور بسیاری از تاریخ‌نگاران، پایان سلطنت که با دستان محمداوود امضا شد، پایان آرامش نسبی افغانستان نیز بود. او در زمان نخست‌وزیری به دلیل عشقی که نسبت به داعیه پشتونستان داشت، در دامن شوروی افتاد و برای رفع تهدید پاکستان تلاش کرد از مسکو کمک بگیرد. داوود پس از کودتای ۲۶ سرطان و نشستن بر اریکه قدرت، بار دیگر پشتونستان‌خواهی را مشی سیاست خود اعلام کرد و این‌گونه افغانستان به صورت جدی درگیر بازی‌های منطقه‌ای و جهانی شد. در شرایطی که نظم سلطنتی شکسته بود و داوود از در سرکوب با مخالفان اسلام‌گرا و چپ خود پیش آمده بود، پاکستان سرمایه‌گذاری روی بنیادگرایی به مثابه ابزار مداخله در امور افغانستان را آغاز کرد.

مجاهدین تحت حمایت مستقیم پاکستان قرار داشتند. عکس از شبکه‌های اجتماعی

برنامه پاکستان کارگر افتاد. آموزشگاه‌ها در سال‌های اخیر حکومت داوود و پس از سقوط حکومت او به دست حزب دموکراتیک خلق، برای پاکستان ارزش بیش‌تر پیدا کرد و این کشور همسایه با استفاده از جهادگرایان آموزش‌دیده در این مدارس، جنگ فرسایشی و پیچیده علیه افغانستان را آغاز کرد. آن جنگ تا امروز ادامه دارد و افغانستان هم‌چنان چوب پشتونستان‌خواهی داوود را می‌خورد. شاید منازعه کنونی، بزرگ‌ترین یادگار محمداوودخان برای افغانستان باشد.

منبع‌ها

- ۱- محمدنبی عظیمی، اردو و سیاست، چاپ سوم، ۱۳۷۸.
- ۲- لیون پاولادا و لیلا پاولادا، کشور شاهی افغانستان و ایالات متحده، ترجمه غلام‌صفر پنجشیری، مرکز مطالعات استراتژیک وزارت امور خارجه، ۱۳۸۵.
- ۳- عبدالله شادان، صدارت داوودخان و بازگشت محدودیت و سانسور، بی‌بی‌سی، ۱۳۹۰.
- ۴- ظاهر طنین، افغانستان در قرن بیستم (۱۹۰۰-۱۹۹۶)، انتشارات عرفان، ۱۳۸۴.
- ۵- عبدالحق آزاد، قوم‌باوری و دین‌پناهی سیاسی، انتشارات نسل نود، ۱۳۹۸.

شفاخانه «کووید شماره دوم» گشایش یافت. در حال حاضر دو شفاخانه ویژه برای درمان بیماران کرونا در هرات فعالیت دارد که شامل شفاخانه‌های «داکتر بسیم» و «داکتر رازی» می‌شود و بیماران کرونایی در آن‌ها زیر درمان قرار دارند. براساس آخرین آمار ارایه شده از سوی ریاست صحت عامه هرات، از میان ۲۷۱ آزمایش کرونا طی چند در این ولایت، ۲۰۰ آزمایش مثبت تشخیص شده که از این میان ۹۰ مرد و ۱۱۰ زن هستند. در جریان شبانه‌روز گذشته ۱۰ بیمار مبتلا به کرونا نیز در هرات جان باخته‌اند.

آمار دیپارتمنت سرویلانس ریاست صحت عامه هرات نشان می‌دهد که هم‌اکنون در شفاخانه‌های داکتر بسیم و داکتر رازی بیش از ۲۰۰ بیمار کرونایی بستری هستند که از این میان وضعیت ۱۰۰ بیمار وخیم است. به همین ترتیب، شمار مجموعی بیماران کرونایی در هرات از آغاز همه‌گیری تا کنون به حدود ۱۴ هزار نفر رسید که از این میان ۶۷۴۹ نفر مرد و ۷۱۲۳ نفر دیگر زن هستند. از آغاز همه‌گیری کرونا تاکنون در هرات براساس آمار رسمی ۵۹۲ بیمار جان باخته‌اند. با این حال، نگرانی اصلی وزارت صحت عامه از گسترش همه‌گیری بیماری کرونا، رفت‌وآمدهای عیدانه، ازدحام برای خرید مواد مورد ضرورت عید در بازارها و عدم رعایت توصیه‌های بهداشتی از سوی مردم در روزهای عید قربان است.

نگرانی مقام‌های صحتی هرات به دلیل گسترش احتمالی کرونا در روزهای عید

۸ صبح، هرات

سخنگوی وزارت صحت عامه تصریح کرد که در صورت نیاز بسترهای شفاخانه‌ها افزایش پیدا می‌کند و طی ماه‌های گذشته شفاخانه‌های جدید برای درمان بیماران کرونا در شماری از ولایت‌های کشور از جمله هرات ایجاد شده است. بهروز، از ساکنان هرات، باور دارد که مردم در این شهر توصیه‌های بهداشتی را کم‌تر عملی می‌کنند و در آستانه فرارسیدن عید قربان، شمار زیادی از افراد برای خریداری کالاهای عیدی راهی بازارهای شهر شده‌اند و بازارها مانند زمانی که کرونا وجود نداشت، شلوغ است.

سیدعظیم، یکی دیگر از ساکنان هرات، می‌گوید مردم با آن‌که مرگ‌ومیر ناشی از کرونا را مشاهده می‌کنند، بازهم موارد بهداشتی را رعایت نمی‌کنند. به گفته او، در جریان روزهای اخیر دست‌کم سه نفر از آشنایان او از اثر ابتلا به کرونا جان باخته‌اند. در روزهایی که نگرانی از گسترش بیماری کرونا بیش‌تر از هر زمان دیگری افزایش یافته، مراسم خاک‌سپاری و فاتحه‌خوانی قربانیان کرونا بدون هیچ‌گونه محدودیتی در هرات برگزار می‌شود و مراسم عروسی نیز در تالارها خلاف توصیه‌های بهداشتی و محدودیت وضع شده جریان دارد. هم‌زمان آگاهان امور پزشکی از افزایش وقایع بیماران بستری در شفاخانه‌ها، بیمارانی که در خانه‌ها زیر درمان هستند و نیز وقایع مرگ‌ومیر مشکوک ناشی از کرونا هشدار می‌دهند و از مردم می‌خواهند که برای بالا بردن مقاومت بدن‌شان در برابر بیماری کرونا، از واکسین استفاده کنند. پس از همه‌گیری کرونا در هرات دو شفاخانه ویژه برای درمان بیماران کرونایی ایجاد شد و با فروکش کردن بیماری، یکی از آن‌ها مسدود شد؛ اما چند ماه قبل دوباره

می‌کنند و فاصله‌گیری اجتماعی رعایت نمی‌شود، وزارت صحت عامه از اجرای برنامه‌های آگاهی‌دهی برای مهار کرونا خبر می‌دهد. دستگیر نظری، سخنگوی وزارت صحت عامه، در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید که این وزارت برای جلوگیری از گسترش همه‌گیری ویروس، برنامه‌های آگاهی‌دهی را در هماهنگی با سایر نهادهای حکومتی آغاز کرده است. به گفته او، برنامه‌های آگاهی‌دهی عامه از طریق کمپین‌های رسانه‌ای، شوراها، انکشافی روستاها و منبرهای مساجد روی دست گرفته شده است. وی افزود که هدف از راه‌اندازی این برنامه، رساندن پیام سکتور صحتی به مردم به هدف رعایت موارد بهداشتی و پیش‌گیرانه در روزهای عید قربان است تا مردم از ایجاد ازدحام جلوگیری، فاصله‌گیری اجتماعی را رعایت و هنگام خارج شدن از خانه از ماسک استفاده کنند.

سخنگوی وزارت صحت عامه هشدار می‌دهد که براساس تجربه و آمار این وزارت، روزهای بعد از عید فطر تعداد وقایع بیماری کرونا در افغانستان بسیار افزایش یافت و با رفت‌وآمدهای عیدانه، فرصت گسترش ویروس بیش‌تر فراهم خواهد شد. در اوضاعی که شماری از بیماران کرونایی و وابسته‌گان آن‌ها در هرات از کمبود امکانات صحتی و آکسیجن برای درمان بیماران شکایت دارند، وزارت صحت عامه پافشاری دارد که این نهاد به تناسب افزایش بستری شدن بیماران در شفاخانه‌ها، تعداد بسترها را افزایش می‌دهد.

در پی افزایش شمار مرگ‌ومیر و بیماران کرونایی، نگرانی‌ها از گسترش همه‌گیری این بیماری پس از عید قربان افزایش یافته است. مقام‌ها در وزارت صحت عامه می‌گویند که برنامه‌های آگاهی‌دهی را برای مهار همه‌گیری ویروس کرونا آغاز کرده‌اند. شماری از ساکنان هرات نیز با ابراز نگرانی از بلند رفتن گراف بیماران کرونایی طی روزهای اخیر در این ولایت، خواهان اجرای قاطع برنامه‌های پیش‌گیرانه برای مهار ویروس هستند. از دید آنان مرگ‌ومیر ناشی از کرونا در جریان‌های روزهای اخیر افزایش چشم‌گیری یافته است. در شبکه‌های اجتماعی انبوهی از پیام‌های تسلیت نشانگر افزایش میزان مرگ‌ومیر ناشی از کرونا است و تصاویر جان‌باخته‌گان کرونایی از سوی کاربران شبکه‌های اجتماعی به پیمانه زیاد نشر و بازنشر می‌شود؛ اما مردم توصیه‌های بهداشتی را برای مهار ویروس کم‌تر رعایت می‌کنند. هرچند برخی وابسته‌گان بیماران و بیماران کرونایی از کمبود بستر، امکانات پزشکی و آکسیجن در شفاخانه‌های ویژه بیماران کرونا ابراز نگرانی می‌کنند، اما وزارت صحت عامه اطمینان می‌دهد که در صورت نیاز بسترهای شفاخانه‌ها افزایش خواهد یافت. در حالی که با نزدیک شدن عید قربان نگرانی‌ها از گسترش همه‌گیری بیماری کرونا در کشور افزایش یافته و مردم توصیه‌های بهداشتی را برای مهار این بیماری کم‌تر رعایت

است. آقای قادری می‌گوید که ریاست امور مهاجرین همیشه کوشش می‌کند تا با همکاری موسسات مربوط به این‌ها کمک‌های لازم را برساند. سیدمسعود قادری، رییس امور مهاجرین بلخ، می‌گوید که تیم‌های سروی این ریاست هفته‌ای پنج روز، در طول سال به خاطر تثبیت و شناسایی بی‌جا شده‌گان کار می‌کند. به گفته وی، از شروع سال مالی تاکنون این ریاست در حدود پنج هزار و ۲۰۰ خانواده بی‌جا شده را شامل کمک‌های غذایی و غیرغذایی کرده است. با این حال اکثر این بی‌جا شده‌گان از حکومت و طالبان می‌خواهند که جنگ را کنار بگذارند و برای آوردن صلح تلاش کنند تا زمینه برگشت آنان به مناطق شان فراهم شود. جنگ در ولایت‌های شمال به‌صورت کم‌پیشینه‌ای افزایش یافته است. در حال حاضر حتا در مراکز شماری از این ولایت‌ها، شعله‌های جنگ زبانه می‌کشد.

گسترش جنگ در شمال؛ آواره‌گان: همه چیز خود را از دست دادیم

شکبیا سعیدی

کرده‌اند، اما نمی‌دانند از گرسنه‌گی، تشنه‌گی و ناداری به کجا فرار کنند. تاج‌بی بی که جنگ و آواره‌گی قلمتش را خم کرده، از حکومت و طالبان می‌خواهد تا دیگر دست از جنگ بردارند و بگذارند افغانستان به یک صلح سرتاسری دست پیدا کند. با این حال رییس امور مهاجرین بلخ می‌گوید که در حد توان برای بی‌جا شده‌گان کمک صورت گرفته است. وی تأیید می‌کند که وضعیت این بی‌جا شده‌گان نامناسب

برادر یک‌دانه‌ام پیش‌روی چشم‌های‌مان شهید شد. دیگر چاره نداشتیم، همین اولاد خود را گرفته سرخشک خود را کشیدیم. دیگر چاره نیافتیم، به همین چهار دانه صغیر خود برآمدیم و این‌جا آواره شدم.» مسوولان ریاست امور مهاجرین و عودت‌کننده‌گان در بلخ می‌گویند که بیش‌تر بی‌جا شده‌گان از ولایت‌های فاریاب، سرپل، جوزجان و دیگر ولایات شمال هستند که در حال حاضر در آن‌جا جنگ جریان دارد یا هم بیش‌تر ولسوالی‌های آن در تسلط گروه طالبان درآمده است. سیدمسعود قادری، رییس امور مهاجرین بلخ، به روزنامه ۸ صبح گفت: «متأسفانه در این اواخر به دلیل جنگ‌هایی که در اکثر ولایت‌های شمال وجود دارد، اکثر خانواده‌ها مجبور شده‌اند تا خانه‌های‌شان را ترک کرده و به شهر مزارشرف، مرکز ولایت بلخ، که امنیت نسبتاً خوبی دارد، بیایند.»

سقوط ولسوالی‌ها و افزایش ناامنی، جنگ و خشونت در بیش‌تر ولسوالی‌های ولایات شمال، باشنده‌گان این ولایت‌ها را مجبور کرده است تا خانه و کاشانه‌شان را ترک کنند و به ولایت بلخ به ویژه شهر مزار شریف پناه گزینند. این بی‌جا شده‌گان که جنگ همه چیز را از آنان گرفته است، از حکومت می‌خواهند تا برای‌شان مکان بودوباش و کمک‌های غذایی فراهم کند. با این حال مسوولان در ریاست امور مهاجرین بلخ می‌گویند که تاکنون در حدود دو هزار خانواده از ولایت‌های شمال به شهر مزارشرف بی‌جا شده‌اند و با گذشت هر روز بر شمارشان افزوده می‌شود. محمدجان حدود ۳۵ سال سن دارد و از باشنده‌گان اصلی ولسوالی قیصار فاریاب است. او بعد از آن که خانه‌اش در پی جنگ ویران شد، به مزارشرف پناه آورد. محمدجان به روزنامه ۸ صبح می‌گوید: «خانه‌های ما چپه شد، حویلی ما خراب شد، تمام وسایل زنده‌گی ما از بین رفت. فرار کردیم و به بسیار مشکل خود را کشیدیم و به بلخ آمدیم.» او که در یکی از گوشه‌های شهر مزارشرف با دیگر بی‌جا شده‌گان زیر خیمه زنده‌گی می‌کند، از حکومت می‌خواهد تا برای‌شان مواد غذایی و دیگر وسایل ضروری را فراهم کند. او می‌گوید: «ما مردم جنگ‌زده هستیم. هیچ کمکی برای ما نیست. همین‌جا در زیر خیمه گرسنه و تشنه خواب هستیم. دولت هیچ توجهی به ما نمی‌کند.»

آمارهای ابتدایی ریاست امور مهاجرین در بلخ نشان می‌دهد که در چند هفته اخیر حدود دو هزار خانواده از ولایت‌های فاریاب، جوزجان، سرپل و کندز به شهر مزارشرف پناه آورده‌اند که شمارشان در حال افزایش است. فقر و بیکاری از مشکلات دیگری است که زنده‌گی را برای این بی‌جا شده‌گان دشوار کرده است. تاج‌بی بی ۶۰ ساله از ولسوالی صیاد سرپل به مزارشرف آمده است. او نیز حکایت‌های تلخی از جنگ در این ولایت دارد. تاج بی بی به روزنامه ۸ صبح می‌گوید: «جنگ بود، اوقات ما تلخ شد، شب و روز خود را نمی‌فهمیدیم، چهار طرف ما جنگ بود، جدل بود. از دست همین جنگ بود که مجبور شدیم این‌جا آمدیم. جنگ خیلی زیاد بود، ترسیدیم. نتوانستیم حتا یک ترموز یا سطل و یا فرش با خود بگیریم. شب‌باش سرلج و پای‌لج از آن‌جا خارج شدیم. هیچ چیز با خود گرفته نتوانستیم تا این‌جا زنده‌گی خود را تیر کنیم.»

در حال حاضر در بیش‌تر ولایت‌های شمال جنگ جریان دارد و کنترل بیش‌تر ولسوالی‌های این ولایات به دست گروه طالبان افتاده است. خیرنساء، خانمی است که حدود ۲۸ سال سن دارد. وی از ولسوالی درزاب ولایت جوزجان به شهر مزارشرف آواره شده است. خیرنساء به روزنامه ۸ صبح می‌گوید: «ما جنگ‌زده شدیم. همین‌قدر توانستیم خود را بکشیم. دیوارهای خانه ما چپه شد. خود ما صغیره‌های خود را گرفته برآمدیم. جنگ شدید بود، تنها جان خود را کشیدیم، دیگر وسایل زنده‌گی خود را رها کردیم.» گوی خیرنساء را بغض گرفته است. با چادر گل‌دار آبی، اشک‌هایش را پاک می‌کند و با بیرون کردن آهی بلندی از دل، می‌گوید: «هی خواهر جان، چه بگویم برایت. ما جنگ شدیدی را تماشا کردیم، سه چهار شهید دادیم. می‌فهمی

د افغانستان اسلامي جمهوریت
د سیمه ییزو اورگانونو خپلواکه اداره
دشارولایو معینیت
کارموندنه پروگرام

Islamic Republic of Afghanistan
Independent Directorate of Local Governance
Deputy Ministry of Municipalities
Citizen's Charter National Priority Program
Procurement Management Unit

اعلان دعوت به داوطلبی

عنوان پروژه: پروژه خریداری وسایل دفتر برای برنامه ملی میثاق شهروندی
شماره دعوت به داوطلبی: AF-IDLG-223960-GO-RFB-Rebid

برنامه ملی میثاق شهروندی معینیت شاروالی‌ها اداره مستقل ارگان‌های محلی از تمام داوطلبان واجد شرایط دعوت می‌نماید، تا در پروژه داوطلبی خریداری وسایل دفتر اشتراک نموده و کاپی شرطنامه مربوط را به طور سافت از برنامه ملی میثاق شهروندی معینیت شاروالی‌ها و یا از طریق ایمیل آدرس ذیل و هم چنان از سایت تدارکات ملی و اکبر به دست آورده، آفر‌های خویش را طور سر بسته از تاریخ نشر اعلان الی ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر مورخ ۲۵ اسد ۱۴۰۰ ارائه نماید.

تضمین آفر به شکل تضمین بانکی مبلغ ۱۳۰,۰۰۰ یک صد و سی هزار افغانی و جلسه آفر گشایی به ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر ۲۵ اسد ۱۴۰۰ در سالون کنفرانس برنامه ملی میثاق شهروندی/ اشتغالزایی ریاست مستقل ارگان‌های محلی معینیت شاروالی‌ها تدویر میگردد.

نوت: (۱) پول نقد به عنوان تضمین آفر پذیرفته نمیشود.
ایمیل آدرس: a.wardak@ccnpp.org, t.safi@ccnpp.org, n.wahedi@ccnpp.org
procurement.idlg@ccnpp.org
شماره تیلیفون: ۰۲۰۲۲۱۴۰۱۲

دیر بخش ویدیو: محمدنصیر کاوشگر
خبرنگاران: عبدالاحمد حسینی، محمدحسین نیک‌خواه، خلیل رسولی، شکبیا سعیدی، الیاس طاهری، احمدشاه شاداب، محمدزمان سهیل، نیازالله اصیل، شمیم فروتن شایق قاسمی، بهروز خاوری، مصومه عرفان، اعجازالحق سامی، زهرا عطایی

ویراستاران: علی نظری، اسحق علی احساس
صفحه آرایی: رضا مرادی
پذیرش اعلان: سندوق پستی ۰۷۰۰۱۷۵۵۱۰ - ۰۷۸۷۸۷۹۹
نشانی پستی: نشانای دفتر کابل: ۸ صبح نوشته‌ها را ویرایش می‌کند. سرمقاله بازتاب‌دهنده‌ی دیدگاه ۸ صبح است. سایر دیدگاه‌های مطرح‌شده در مقاله‌ها، به نویسندگان آن برمی‌گردد.

روایت دیروز، آینده امروز، نوید فردا

صاحب امتیاز: سنجر سهیل sanjarsohail@yahoo.com
مدیرمسوول: مجیب مهرداد mujib_mehرداد@yahoo.com
سر دبیر: خلیل اسیر 8am.daily@gmail.com
دیر گزارش‌ها: حسین حیدری
دیر بخش خبر: علی‌شاه حقمیل
دیر بخش صلح: آسیه حمزه‌ای
دیر رسانه‌های اجتماعی: نورعلی فرحت

Publisher:
Sanjar Sohail, sanjarsohail@yahoo.com

Editor-in-Chief:
Mujib Mehrdad
mujib_mehرداد@yahoo.com

Facebook.com/8am.af
Youtube.com/Hashtesubhdaily
Twitter.com/@Hashtesubhdaily
instagram.com/8am.af_official
www.8am.af

نخست وزیر عراق برای گفتوگو با بایدن به کاخ سفید می رود

عراق چندی است که به یکی از مهم ترین کانون های تنش میان متحد بزرگ خود ایالات متحده و ایران تبدیل شده است.

مقام های دولت عراق در واکنش به حملات راکتی متعدد صورت گرفته بر منافع آمریکا و پاسخ های نظامی واشنگتن، بارها اعلام کرده اند که نمی خواهند کشورشان به محل روبرویی طرف های خارجی تبدیل شود.

واشنگتن گروه های نزدیک به ایران را عامل اصلی حملات اخیر بر پایگاه های محل استقرار نظامیان این کشور و نیز منافع دیپلماتیک خود در پایتخت عراق می داند.

سفارتخانه ایالات متحده در بغداد و پایگاه های نظامی محل استقرار نظامیان این کشور از ابتدای سال جاری میلادی تاکنون هدف دست کم پنجاه مورد حمله راکتی یا پهپادی قرار گرفته اند.

انجام این حملات که هرگز گروهی به طور صریح و مشخص مسوولیت آن را برعهده نگرفته، به حشد شعبی، شبه نظامیان شیعی تحت حمایت تهران، نسبت داده می شود که در بدنه نیروهای مسلح عراق ادغام شده و در ساختار قدرت این کشور نیز نفوذ کرده است.

آخرین حمله بر منافع آمریکا در عراق که تلافی برجای نگذاشت، به روز هفتم ماه جاری میلادی برمی گردد؛ زمانی که پایگاه عین الاسد واقع در غرب عراق هدف حمله ۱۴ فروند راکت قرار گرفت.

ارتش آمریکا اواخر ماه جون در واکنش به حملات اخیر راکتی و پهپادی بر منافع این کشور در عراق چندین موضع شبه نظامیان نزدیک به ایران در مناطق مرزی عراق با سوریه را هدف قرار داد که در جریان آن حدود ۱۰ نفر کشته شدند.

مصطفی کاظمی، نخست وزیر عراق، بیست و هشتم جولای در کاخ سفید با جو بایدن، رئیس جمهوری ایالات متحده، ملاقات و گفتوگو خواهد کرد.

به گزارش یورو نیوز، سفر قریب الوقوع مصطفی کاظمی به ایالات متحده در حالی روز جمعه به تأیید کاخ سفید رسید که عراق به واسطه حملات اخیر شبه نظامیان تحت حمایت ایران بر منافع آمریکا در این کشور، به یکی از مهم ترین کانون های تنش های منطقه ای میان تهران و واشنگتن تبدیل شده است.

بر اساس آنچه در بیانیه کاخ سفید بر آن تأکید شده، سفر نخست وزیر عراق به ایالات متحده اهمیت «مشارکت استراتژیک» میان دو کشور را مورد تأکید قرار خواهد داد.

در این بیانیه هم چنین آمده است که رئیس جمهور بایدن از فراهم شدن امکان «تقویت همکاری دوجانبه با عراق بر سر مسایل سیاسی، اقتصادی و امنیتی استقبال می کند» و به ویژه از تلاش های مشترک دو کشور برای اطمینان از شکست قطعی و پایدار گروه موسوم به خلافت اسلامی، داعش رضایت دارد.

گفتوگوی استراتژیک میان بغداد و واشنگتن هم چنین دربرگیرنده یک جدول زمانی مشخص برای خروج نیروهای ائتلاف بین المللی ضد داعش خواهد بود.

نیروهای مشارکت کننده در این ائتلاف بین المللی سال ۲۰۱۴ هم زمان با آغاز استیلای داعش بر بخش بزرگی از خاک عراق و سوریه برای مقابله با این گروه اسلام گرا وارد میدان شده بودند.

حدود ۳ هزار و ۵۰۰ سرباز خارجی از جمله ۲ هزار و ۵۰۰ نظامی آمریکایی هنوز در خاک عراق مستقرند و خروج این نیروها ممکن است چند سال به طول انجامد.

«قصاب هالیوود»

به مرگ محکوم شد

یک قاتل با لقب «قصاب هالیوود» به جرم قتل دو زن در آمریکا به اعدام محکوم شده است. مایکل گاریگولو، قاتل زنجیره ای، این دو زن را در دهه اول سال ۲۰۰۰ به قتل رسانده است. خانواده این دو زن در هنگام قرائت حکم در دادگاهی در لس آنجلس گریستند.

به گزارش بی بی سی، در سال ۲۰۱۹ مایکل گاریگولو ۴۵ ساله، به خاطر دو اتهام قتل و اتهام تلاش برای قتل، مجرم شناخته شد و تاکنون خود را بی گناه دانسته و در جلسه روز جمعه دادگاه هم اصرار داشت که بی گناه است. این پرونده توجه جهانیان را به خود جلب کرد؛ چون اشلی الرین، یکی از قربانیان با اشتون کوچر بازیگر سرشناس آمریکایی، دوست بود.

اشتون کوچر در جلسه دادگاه گفته بود که شب کشته شدن الرین، دنبال او رفته و دروازه خانه اش را زده بود.

او گفت: «وقتی او جواب نداد، از پنجره نگاه کردم و لکه های سرخی را روی زمین دیدم که شبیه لکه های شراب بود.»

جسد الرین ۲۲ ساله روز بعد در فبروری ۲۰۰۱ با ۴۷ ضربه چاقو در بدنش در خانه اش در هالیوود پیدا شد.

اشتون کوچر پس از اطلاع یافتن از قتل الرین به پولیس مراجعه کرد. دومین قربانی قاتل، ماریا برونو، مادر ۳۲ ساله ای بود که چهار فرزند داشت. دادستان گفت که این زن همسایه قاتل بوده و در دسامبر ۲۰۰۵ قاتل هنگامی که این زن در خواب بوده، او را به طرز فجیعی به قتل رسانده است.

میشل مورفی، زن ۲۶ ساله ای که در سال ۲۰۰۸ مایکل گاریگولو تلاش کرد او را به قتل برساند، اما توانست جان سالم به در برد، در دادگاه حضور یافت و علیه او شهادت داد.

این زن در آپارتمانش در سانتامونیکا از خواب بیدار شد و در حالی که قاتل سعی داشت او را با چاقو بزند، با او درگیر شد. لکه های خون مایکل گاریگولو در تخت باعث بازداشت او شد.

قاضی لاری پل فیدلر هنگام قرائت حکم گفت: «در این پرونده، هر کجا آقای گاریگولو رفت، مرگ و ویرانی همراهش برد.»

با وجود صدور حکم اعدام، اجرای آن ممکن است طول بکشد. آخرین اعدام در کالیفرنیا در سال ۲۰۰۶ بود و اجرای احکام اعدام از سال ۲۰۱۹ تحت فرمانداری گوین نیوسام، فرماندار دموکرات کالیفرنیا، ممنوع شده است.

قرار است گاریگولو در ایلینوی هم به اتهام قتل یک زن ۱۸ ساله در سال ۱۹۹۳ محاکمه شود.

توکیو ۲۰۲۰؛ نخستین مورد ابتلا به کووید-۱۹ در دهکده المپیک ثبت شد

مسوولان برگزاری بازی های المپیک توکیو روز شنبه از شناسایی و ثبت نخستین مورد تأیید شده ابتلا به بیماری کووید-۱۹ در دهکده محل اسکان ورزشکاران خبر دادند. به گزارش یورو نیوز، تاکایا ماسا، سخنگوی کمیته برگزار کننده بازی های المپیک، با تأیید این خبر تصریح کرد: «یک مورد ابتلا در بدو ورود به دهکده برای نخستین بار شناسایی و ثبت شده است.»

وی با این حال مشخص نکرد که مورد ثبت شده مربوط به ورزشکاران یا اعضای کادر فنی و مدیریتی بوده و این که مربوط کدام یک از کاروان های شرکت کننده بوده است. بازی های المپیک توکیو ۲۰۲۰ که برگزاری آن به دلیل همه گیری ویروس کرونا و بیماری کووید-۱۹ یک سال به تعویق افتاد، قرار است از جمعه آینده به مدت پانزده روز تحت تدابیر شدید ناشی از موج تازه همه گیری در پایتخت جاپان برگزار شود.

دولت جاپان و مسوولان برگزار کننده این بازی ها پیش تر اعلام کرده بودند که بازی ها پشت درهای بسته و بدون حضور تماشاگران برگزار می شود.

سیکو هاشیموتو، رئیس کمیته برگزار کننده این بازی ها، در تازه ترین اظهارات خود گفته است: «ما تمام تلاش خود را برای برگزاری بازی ها در شرایط کاملاً امن و در جهت جلوگیری از گسترش بیماری کووید-۱۹ به خرج خواهیم داد. با این حال در صورت ثبت و تأیید موارد آلوده گی به ویروس، برنامه مشخصی برای کنترل و مواجه شدن با چنین شرایط داریم.»

در حالی که کم تر از یک هفته تا مراسم افتتاحیه بازی های المپیک توکیو باقی است، اما شور و حال مورد انتظار برای فرارسیدن این رویداد بزرگ ورزشی در پایتخت جاپان مشاهده نمی شود.

این در حالی است که شمار موارد ابتلا به بیماری کووید-۱۹ در توکیو و دیگر شهرهای جاپان رو به افزایش بوده و دولت تا ۲۲ ماه آگست در این کشور وضعیت اضطراری بهداشتی اعلام کرده است.

تقریباً همه مسابقات ورزشی در جریان بازی ها پشت درهای بسته برگزار می شود و ده ها هزار شرکت کننده، از ورزشکاران، مسوولان و مربیان تیم ها گرفته تا روزنامه نگاران که از خارج برای پوشش این رویداد بزرگ ورزشی به توکیو آمده اند، ملزم به رعایت محدودیت های بسیار سخت گیرانه هستند.

تدابیر و اقدامات ویژه به ظاهر برای اطمینان بخشیدن به شهروندان در خصوص کنترل کامل شرایط بهداشتی کافی نبوده و هم چنان بخش بزرگی از ساکنان پایتخت جاپان به شدت مخالف برگزاری بازی ها هستند.

این در حالی است که مقام های بهداشتی در توکیو طی روزهای گذشته از ثبت حدود یک هزار و ۳۰۰ مورد دیگر ابتلا به ویروس کرونا و بیماری کووید-۱۹ خبر داده اند.

توماس باخ، رئیس کمیته بین المللی المپیک، با این وجود روز پنجشنبه در سخنانی اطمینان داد که اقدامات در نظر گرفته شده برای مقابله با بیماری کووید-۱۹ در بازی ها کارساز و موثر است و کاروان های ورزشی با دقت از این مقررات پیروی می کنند.

آمریکا و روسیه بیانیه مشترکی را درباره همکاری در زمینه چالش های اقلیمی منتشر کردند

متعهد هستند. آن ها هم چنین گفته اند که با یکدیگر و با دیگران همکاری خواهند کرد تا کنفرانس تغییرات اقلیمی سازمان ملل متحد در گلاسگو و هم چنین نشست سران کشورهای گروه بیست با موفقیت در راستای دست یابی به این اهداف گام بردارند.

علاوه بر این، آن ها در مورد مسایل آب و هوایی در قطب شمال نیز همکاری خواهند کرد.

بیانیه مشترک آمریکا و روسیه به طیف گسترده ای از مسایل آب و هوایی که دو کشور در آن زمینه همکاری خواهند کرد - از جمله نظارت ماهواره ای بر میزان انتشار و حذف گازهای گلخانه ای، بهره وری انرژی، راهکارهای مبتنی بر طبیعت و ارتقای استراتژی های درازمدت تحت توافق نامه پاریس - اشاره کرده است.

جان کری ارشدترین مقام دولت بایدن است که از روسیه دیدار می کند.

آقای کری به سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه روسیه، نیز گفت که واشنگتن قصد دارد پیش از برگزاری کنفرانس تغییر آب و هوایی سازمان ملل متحد در گلاسگو در اواخر سال جاری، در این رابطه با مسکو همکاری کند.

جان کری، نماینده ویژه رئیس جمهور آمریکا در امور اقلیمی و روسلان ادلگرفیف، هم تای روسی او، روز جمعه پانزدهم جولای، با انتشار یک بیانیه مشترک بر فوری و جدی بودن موضوع رسیده گی به چالش های فزاینده آب و هوایی تأکید کردند.

در این بیانیه آمده است که آن ها به اجرای توافق نامه پاریس و اهداف آن، از جمله انتشار صفر خالص و افزایش ترسیب کربن توسط جنگل ها و سایر اکوسیستم ها

